

Byla T-211/05

Italijos Respublika

prieš

Europos Bendrijų Komisijai

„Valstybės pagalba – Italijos valdžios institucijų įgyvendinta pagalbos schema naujai biržoje kotiruojamoms žmonėms – Sprendimas, kuriuo valstybės pagalba pripažstama nesuderinama su bendrąja rinka ir nurodoma jai išieškoti – Pareiga motyvuoti – Selektyvus pobūdis – Poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai – Konkurencijos pažeidimas“

Sprendimo santrauka

1. Valstybių teikiama pagalba – Komisijos tyrimas – Pirminio tyrimo stadija ir ginčo stadija – Pagalbos suderinamumas su bendrąja rinka – Vertinimo sunkumai – Komisijos pareiga pradėti rungimosi procedūrą – Pareigojimas pirmiausia su suinteresuota valstybe nare aptarti pagalbos priemonę ir išnagrinėti padėtį atsižvelgiant į šios valstybės nurodytas aplinkybes

(EB 87 straipsnio 1 dalis ir 88 straipsnio 2 ir 3 dalys; Tarybos reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalis)

2. Bendrijos teisė – Principai – Teisė į gynybą – Taikymas Komisijos pradėtoms administracinėms procedūroms – Pagalbos projektų tyrimas

(EB 88 straipsnio 3 dalis)

3. Valstybių teikiama pagalba – Komisijos tyrimas – Sprendimas pradėti formalių tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį – Pareiga motyvuoti

(EB 88 straipsnio 2 dalis; Tarybos reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalis)

4. Valstybių teikiama pagalba – Komisijos sprendimas, kuriuo pagalba pripažstama nesuderinama su bendrąja rinka – Pareiga motyvuoti

(EB 88 straipsnio 2 dalis ir 253 straipsnis)

5. Valstybių teikiama pagalba – Švoka – Priemonės selektyvus pobūdis – Mokesčių lengvatos naujai biržoje kotiruojamoms žmonėms – Traukimas – Pateisinimas remiantis nacionalinės mokesčių sistemos pobūdžiu ir struktūra – Atitinkamai valstybei narei tenkanti pareiga nenuginčijamai parodyti

(EB 87 straipsnio 1 dalis)

6. Valstybių teikiama pagalba – Poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai – Konkurencijos pažeidimas – Nereikšminga pagalba labai konkurencingame sektoriuje

(EB 87 straipsnio 1 dalis)

7. Valstybių teikiama pagalba – Draudimas – Nukrypti leidžiančios nuostatos – Pagalba, kuriai gali būti taikoma EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte nustatyta nukrypti leidžianti nuostata

(EB 87 straipsnio 3 dalies c punktas)

1. Vykdamas EB 88 straipsnyje tvirtintą valstybų pagalbų kontrolės procedūrą turi būti išskirta, pirma, šio straipsnio 3 dalyje numatyta pirminė pagalbų patikrinimo stadija, kurios tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmąją nuomonę apie dalinę ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, formalus tyrimo stadija, numatyta to paties straipsnio 2 dalyje. Tik vykstant šiai stadijai, skirtai sudaryti Komisijai galimybę gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis, EB sutartyje numatyta Komisijos pareiga pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti pastabas. Iš Reglamento Nr. 659/1999 d. 1 EB 88 straipsnio taikymo 4 straipsnio 4 dalies matyti, kad Komisija turi pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, jei per pirminį patikrinimą Komisija negali išspręsti visų sunkumų, susijusių su klausimu, ar jos kontrolei pateikta valstybų priemonė yra valstybų pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, ir ypač jei per šį pirminį patikrinimą ji negalėjo įsitikinti, ar atitinkama priemonė, darant prielaidą, kad ji yra pagalba, bet kuriuo atveju suderinama su bendrąja rinka.

Atsižvelgiant į sprendimo pradėti procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį teisinę pasekmę, kai priemonės laikinai pripažįstamos nauja pagalba, nors suinteresuotoji valstybė narė gali ir nesutikti su tokio vertinimo, Komisija turi su šia valstybe narė pirmiausia išnagrinėti atitinkamas priemones, kad ši valstybė prirėkęs galėtų Komisijai nurodyti, jog, jos nuomone, aptariamoms priemonės nėra pagalba arba yra egzistuojanti pagalba.

(žr. 35–37 punktus)

2. Vykdamas pirminio patikrinimo procedūrą paisant teisės gynybą reikia, kad atitinkama valstybė narė galėtų tinkamai supažindinti su savo požiūriu apie elementus, kuriais Komisija pagrįdavo savo vertinimą. Tačiau tam, kad d. 1 teisės gynybą pažeidimo šiame etape būtų panaikintas galutinis sprendimas, reikia, jog nesant šio pažeidimo procedūros rezultatas būtų kitoks. Šiuo klausimu rodinėjimo našta tenka atitinkamai valstybei narėi, nes bet koks teisės gynybą pažeidimas yra procesinis pažeidimas; tai reiškia, kad suinteresuotoji šalis turi rodyti jo specialų neigiamą poveikį savo individualioms teisėms.

(žr. 45 punktą)

3. Remiantis rungimosi principu, kuris yra pagrindinis Bendrijos teisės principas ir teisės gynybą sudėtinis dalis, reikia, kad atitinkamai šaliai per administracinę procedūrą būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl Komisijos pagrindžiant savo išvadą dėl EB sutarties pažeidimo nurodytą faktą, kaltinimą ir aplinkybių tikrumo ir reikšmingumo. Pagal Reglamento Nr. 659/1999 d. 1 EB 88 straipsnio taikymo 6 straipsnio 1 dalį „sprendime pradėti formalus tyrimo procesas apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės vertinimas ir išdėstomos abiejų d. 1 pagalbos atitikties bendrajai rinkai“. Šis sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą turi sudaryti sąlygas suinteresuotosioms šalims veiksmingai dalyvauti formalioje tyrimo procedūroje, per kurią jos galėtų pateikti savo argumentus. Dėl to pakanka, kad šalis žinotų argumentus, leidžiančius Komisijai preliminariai nuspręsti, kad nagrinėjama priemonė yra nauja su bendrąja rinka nesuderinama pagalba.

Komisija neprivalo informuoti atitinkamos valstybės narės apie savo poziciją iki sprendimo priėmimo, nes valstybė narė gali pateikti pastabas.

(žr. 53–54, 58 punktus)

4. Pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo atitinkamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių. Motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai pademonstruoti institucijos samprotavimus, kad, pirma, Bendrijos teismas galėtų vykdyti teisėtumo kontrolę, ir, antra, suinteresuotieji asmenys, norėdami apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas yra pagrįstas, galėtų žinoti priemonės pateisinimą. Nereikalaujama, kad motyvavimas apimtų visas svarbias faktines ir teises aplinkybes, nes klausimas, ar akto motyvavimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo turinį, bet ir į kontekstą bei visas teises nuostatas, reglamentuojančias aptariamą sritį. Konkrečiai kalbant, Komisija neturi priimti pozicijos dėl visų suinteresuotųjų asmenų jai pateiktų argumentų. Pakaktų, jei ji pateiktų teises aplinkybes ir svarstymus, turintį esminį svarbą atsižvelgiant į sprendimo struktūrą.

Be to, pagalbos schemos atveju Komisija gali apsiriboti aptariamąs pagalbos schemos bendrąs savybių studija, nenagrinėdama kiekvieno konkretaus taikymo atvejo, kad patikrintų, ar ši schema apima pagalbos sudedamąsias dalis.

Nors Komisija savo sprendimo motyvuose turi bent jau nurodyti aplinkybes, kuriomis buvo suteikta pagalba, jei jos leidžia parodyti, kad pagalba gali paveikti prekybą tarp valstybių narių ir iškreipti konkurenciją bei kelti grėsmę jos iškraipymui, ji neturi atlikti realios atitinkamą rinkų situacijos, žmonių pagalbos gavėjų rinkos dalies, žmonių konkurencijos pozicijos ir esamos prekybos tarp valstybių narių ekonominės analizės. Be to, neteisėtai suteiktos pagalbos atveju Komisija neprivalo parodyti realaus šios pagalbos poveikio konkurencijai ir prekybai tarp valstybių narių. Jei iš tiesų taip yra, dėl tokio reikalavimo būtų sudarytos palankios sąlygos valstybų narėms, kurios skiria neteisėtą pagalbą, tų, kurios apie pagalbą praneša vykstant planavimo etapui, nenaudai.

(žr. 68–69, 87, 158 punktus)

5. Pagal EB 87 straipsnio 1 dalį reikalaujama nustatyti, ar pagal konkrečią teisinę sistemą nacionalinį priemonę gali labiau palaikyti tam tikras žmonės ar prekes nei kitas, kurios pagal minėtąs sistemas siekiamus tikslus yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje.

Taip yra mokesčio pranašumo, taikomo tik per trumpą pagalbos schemos taikymo laikotarpį pradėtoms kotiruoti reguliuojamoje rinkoje žmonėms, kai kitoms žmonėms, ar tai būtų jau kotiruojamos žmonės, ar žmonės, kurios nevykdo ar negali vykdyti kotiravimo sąlygų per laikotarpį, per kurį taikoma pagalbos schema, ši schema netaikoma, atveju.

Kalbant apie aptariamą priemonių pateisinimą nacionalinės mokesčių sistemos pobūdžiu ir struktūra, jei tokia diferenciacija pagrįsta kitais, o ne bendros sistemos tikslais, aptariama priemonė iš esmės laikoma atitinkančia EB 87 straipsnio 1 dalyje numatytas selektyvaus pobūdžio sąlygas. Valstybų narė, kuri nustatė tokia diferenciaciją tarp žmonių mokesčių srityje, turi parodyti, kad ji iš tiesų pateisinama aptariamąs sistemos pobūdžiu ir struktūra.

(žr. 119–120, 125 punktus)

6. EB 87 straipsnio 1 dalyje draudžiama pagalba, kuri daro taktą valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškreipia konkurenciją arba gali ją iškreipti. Vertindama šias dvi sąlygas Komisija neprivalo nustatyti, kad pagalba turėjo realios taktos valstybių narių tarpusavio prekybai ir kad ji iš tikrųjų iškreipia konkurenciją, o tik turi išsiaiškinti, ar ši pagalba gali daryti poveikį tokiai prekybai ir iškreipti konkurenciją.

Net sąlygiškai nedidelės svarbos pagalba gali paveikti prekybą tarp valstybių narių, jei sektoriams,

kuriuose veikia ?mon?s naudos gav?jos, b?dinga intensyvi konkurencija.

Be to, jei valdžios institucija suteikia pranašum? ?monei, veikian?iai sektoriuje, kuriam b?dinga intensyvi konkurencija, egzistuoja konkurencijos iškraipymas arba rizika, kad ji bus iškreipta. Jei pranašumas yra mažesnis, konkurencija iškreipiama mažiau, bet vis d?lto iškreipiama. Ta?iau EB 87 straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas taikomas visai pagalbai, kuri iškreipia ar gali iškreipti konkurencij?, nepaisant apimties, jeigu ji veikia prekyb? tarp valstybi? nari?.

(žr. 151–152, 154–155 punktus)

7. Tik atsižvelgiant ? EB 87 straipsnio 3 dalies c punkt? turi b?ti vertinamas Komisijos sprendimo, konstatuojan?io, kad nauja pagalba neatitinka šios nukrypti leidžian?ios nuostatos taikymo s?lyg?, teis?tumas, o ne paisant ankstesn?s Komisijos praktikos.

Iš principo veiklos pagalbai netaikoma EB 87 straipsnio 3 dalis, nes ši pagalba sektoriuose, kuriuose ji teikiama, iškreipia konkurencijos s?lygas, ta?iau d?l savo pob?džio negali pasiekti šioje nuostatoje nustatyt? tiksl?.

(žr. 170, 173 punktus)

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (tre?ioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. rugs?jo 4 d.(*)

„Valstyb?s pagalba – Italijos valdžios institucij? ?gyvendinta pagalbos schema naujai biržoje kotiruojamoms ?mon?ms – Sprendimas, kuriuo valstyb?s pagalba pripaž?stama nesuderinama su bendr?ja rinka ir nurodoma j? išieškoti – Pareiga motyvuoti – Selektyvus pob?dis – Poveikis valstybi? nari? tarpusavio prekybai – Konkurencijos pažeidimas“

Byloje T?211/05

Italijos Respublika, iš pradži? atstovaujama I. Braguglia, v?liau R. Adam ir galiausiai I. Bruni, padedam? *avvocato dello Stato* P. Gentili,

ieškov?,

prieš

Europos Bendrij? Komisij?, atstovaujam? V. Di Bucci ir E. Righini,

atsakov?,

d?l prašymo panaikinti 2005 m. kovo 16 d. Komisijos sprendim? 2006/261/EB d?l pagalbos schemos C 8/2004 (ex NN 164/2003), kuri? Italija ?gyvendino neseniai ? biržos s?rašus ?trauktoms bendrov?ms (OL L 94, 2006, p. 42),

EUROPOS BENDRIJ? PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (tre?ioji kolegija),

kur? sudaro pirmininkas J. Azizi, teis?jai E. Cremona (praneš?ja) ir S. Frimodt Nielsen, pos?džio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius, atsižvelg?s ? rašytin? proceso dal? ir ?vykus 2008 m. rugs?jo 9 d. pos?džiui, priima š?

Sprendim?

Gin?o aplinkyb?s

1. *Aptariamos nacionalin?s priemon?s*

1 Italijos Respublikos pagalbos schema neseniai ? biržos s?rašus ?trauktoms bendrov?ms buvo ?gyvendinta 2003 m. rugs?jo 30 d. *decreto legge n° 269 (su) disposizioni urgenti per favorire lo sviluppo e per la correzione dell'andamento dei conti pubblici* (?statymas dekretas, nustatantis skubias nuostatas, susijusias su valstyb?s finans? vystymo pl?tra ir koregavimu, toliau – DL 269/2003) 1 straipsnio 1 dalies d punktu ir 11 straipsniu, pakeistu 2003 m. lapkri?io 24 d. *legge n° 326* (?statymas Nr. 326). Pagalbos schema ?sigaliojo 2003 m. spalio 2 d., DL 269/2003 paskelbus *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, Italijos Respublikos oficialusis leidinys), nepranešus Europos Bendrij? Komisijai.

2 DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte numatoma:

„Bendrovi? pajam? mokes?io taikymo tisklais visos bendrov?s, vykdžiusios veiki? (DL 269/2003) ?sigaliojimo dien?, nedarant ?takos ?prastiems atskaitymams, gali atimti šias išlaidas:

<...>

d) išlaidos, susijusios su ?traukimu ? biržos s?rašus reguliuojamoje rinkoje (DL 269/2003) 11 straipsnio prasme.“

3 DL 269/2003 11 straipsnyje numatoma:

„1. Visos bendrov?s, kuri? akcijas leista kotiruoti Europos S?jungos valstyb?s nar?s reguliuojamoje rinkoje ?sigaliojus (DL 269/2003) ir iki 2004 m. gruodžio 31 d., taikomas 20 % sumažintas pajam? mokes?io tarifas mokestiniais metais, kuriais leista kotiruoti ir dvejus paskesnius mokestiniius metus, jei šiomis akcijomis anks?iau nebuvo prekiauta <...> S?jungos valstyb?s nar?s reguliuojamoje rinkoje ir jei siekdama gauti leidim? kotiruoti ji paskelb? pasi?lym? pasirašyti akcijas, d?l kurio tur?jo 15 % ar daugiau padid?ti ? apskaitos met?, buvusi? prieš pasi?lym?, balans? ?rašytas grynasis turtas atskai?ius metin? peln?.

2. Nustatyta 30 milijon? eur? riba deklaruotoms grynosioms pajamoms, kurioms šio straipsnio 1 dalies prasme taikomas sumažintas tarifas.

3. Jei šio straipsnio 1 dalyje numatytos akcijos daugiau nekotiruojamos, išskyrus 1998 m. vasario 24 d. ?statymo dekreto Nr. 58 133 straipsnyje numatyt? atvej? (t. y. kai v?liau kitoje Europos akcij? biržoje kotiruojamai bendrovei užtikrinamas toks pats apsaugos lygis kaip ir Italijos akcij? biržoje), šioje nuostatatoje numatytas atskaitymas taikomas tik tais mokestiniais metais, kurie baig?si prieš kotiravimo pabaig?.

4. 1997 m. gruodžio 18 d. ?statymo dekreto Nr. 466 1 ir paskesniuose straipsniuose numatytas atskaitymas taikomas tik šio straipsnio 1 dalyje numatytoms bendrov?ms mokestiniais metais, per

kuriuos joms taikomas šioje nuostatoje numatytas atskaitymas. Tačiau šios bendrovės gali pasirinkti taikyti minėtame 1997 m. gruodžio 18 d. įstatyme dekretu Nr. 466 numatytą atskaitymą vietoje numatyto (DL 269/2003).“

4 1997 m. gruodžio 18 d. Decreto legislativo Nr. 466 (sul) riordino delle imposte personali sul reddito al fine di favorire la capitalizzazione delle imprese, a norma dell'art. 3, comma 162, lettere a), b), c), d) ed f), della legge 23 dicembre 1996, n° 662 (įstatymas dekretas dėl asmeninio pajamų mokesčio reorganizavimo, kuriuo siekiama skatinti žmonių kapitalizaciją pagal 2003 m. gruodžio 23 d. įstatymo Nr. 662 3 straipsnio šimtas šešiasdešimt antrosios pastraipos a, b, c, d ir f punktus), paskelbtame įprastame 1998 m. sausio 5 d. GURI Nr. 3 priede, buvo nustatyta lengvatinė tvarka „Super DIT“ (toliau – Super DIT). Konkrečiai kalbant, Super DIT numatomas mokesčio, taikomo įprastam investicinio kapitalo, kuris negali būti apmokestinamas mažesniu nei 20 % mokesčiu, padidėjimui tarifo sumažinimas 7 % bendrovėms, kurių dalys kotiruojamos reguliuojamoje rinkoje tris mokesčius laikotarpius nuo kotiravimo pradžios. Super DIT panaikino 2001 m. spalio 24 d. legge no 383 (su) primi interventi per il rilancio dell'economia (įstatymas dėl pirmųjų veiksnių pakelti ekonomiką), paskelbtą 2001 m. birželio 30 d. GURI Nr. 248. Tačiau bendrovės, kurios 2001 m. birželio 30 d. padidino kapitalą šio teisės akto prasme, ir toliau naudojami šiuo atskaitymu.

5 Pagal DL 269/2003 11 straipsnio 4 dalį suinteresuotos bendrovės gali rinktis arba šiame straipsnyje nustatytą mokesčio schemą, arba *Super DIT* numatytą atskaitymą.

2. Administracinė procedūra ir skundžiamas sprendimas

6 2003 m. spalio 22 d. laišku Komisija Italijos institucijai prašė pateikti informacijos apie DL 269/2003 priimtas priemones ir jų signaliojimą, primindama ją pareigą pranešti pagal EB 88 straipsnio 3 dalį.

7 2003 m. lapkričio 5 d. laišku Italijos institucijos pateiktą prašomą informaciją, pabrėždamos, pirma, kad DL 269/2003 dar turi būti pakeistas įstatymu, ir, antra, kad šios nuostatos neturi tokos avansiniam pajamų mokesčio mokėjimui už 2003 mokesčius metus.

8 2003 m. gruodžio 19 d. laišku Komisija iš naujo priminė Italijos institucijoms jų pareigą pagal EB 88 straipsnio 3 dalį ir paprašė informuoti apie asmenis, kurie galėjo gauti naudos iš pasekmių, numatytą EB Sutartyje ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 659/1999, nustatančiame išsamias EB (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), jei būtų nustatyta, kad aptariamoms priemonėms yra neteisėtai gyvendinta pagalba. Italijos institucijos šį laišką nereagavo.

9 2004 m. vasario 18 d. laišku Komisija informavo Italijos Respubliką apie sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, susijusią su finansine pagalba, suteikta pagal DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punktą ir 11 straipsnį. 2004 m. balandžio 21 d. Italijos institucijos pateiktą pastabas.

10 Komisijos sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą buvo paskelbtas 2004 m. rugsėjo 3 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 221, p. 7).

11 2004 m. rugsėjo 16 ir 27 d. vyko Komisijos tarnybų ir Italijos institucijų susitikimai, siekiant išnagrinėti tam tikrus aptariamą priemonių aspektus.

12 2004 m. spalio 4 d. Komisija gavo *Borsa Italiana SpA* pastabas. Komisija šias pastabas perdavė Italijos institucijoms, kurios pateiktą savo komentarus 2004 m. lapkričio 30 d. laiške.

13 2005 m. kovo 16 d. Komisija priėmė Sprendimą 2006/261/CE, susijusį su pagalbos schema C 8/2004 (ex NN 164/2003), kurią Italija įgyvendino neseniai į biržos sąrašus įtrauktoms bendrovėms (OL L 94, p. 42, toliau – skundžiamas sprendimas).

14 Pirmiausia skundžiamame sprendime Komisija aprašė procedūrą, vykusią iki šio sprendimo priėmimo (I punktas), ir aptariamas priemonės (II punktas). Tada ji nurodė priežastis, kuriomis motyvavo formalios tyrimo procedūros pradži (III punktas), Italijos institucijų bei trečiųjų suinteresuotųjų asmenų pastabas (IV punktas) ir savo aptariamą pagalbos vertinimą (V punktas).

15 Kalbant apie vertinimą, Komisija, pirma, nurodė, kad tiriama pagalbos schema suteikia aiškų selektyvų pranašumą tiek, kiek ji nukrypsta nuo įprasto mokesčių sistemos veikimo ir yra palanki kai kurioms įmonėms (skundžiamo sprendimo 26–32 konstatuojamosios dalys).

16 Antra, ji pastebėjo, kad valstybės suteiktas pranašumas yra įprastai Italijos išdo surenkamų mokesčių pajamų atsisakymo formos (skundžiamo sprendimo 33 konstatuojamoji dalis).

17 Trečia, Komisija nusprendė, kad aptariamą priemonę kelia grėsmę prekybai tarp valstybių narių ir gali iškreipti konkurenciją tarp įmonių, nes įmonės, kurioms taikoma pagalba, gali veikti tarptautiniame rinkoje ir vykdyti ekonominę bei kitokią veiklą rinkoje, kuriai būdinga didelė konkurencija (skundžiamo sprendimo 34–37 konstatuojamosios dalys).

18 Ketvirta, Komisija pabrėžia, kad Italijos institucijos aptariamas priemonės įgyvendino iš anksto nepranešusios, todėl tai yra neteisėta pagalba (skundžiamo sprendimo 38 konstatuojamoji dalis).

19 Penkta, Komisija skiria skundžiamojo sprendimo 39–45 konstatuojamąsias dalis pagalbos schemos suderinamumo su bendrąja rinka tyrimui, nusprendė, kad negali būti taikomos EB 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos.

20 Ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalis yra tokia:

„1 straipsnis

Valstybės paramos [pagalbos], suteiktos (Italijos Respublikos) kaip fiskalinis skatinimas bendrijoms [bendrovėms], dalyvaujančioms kotiruojant rinkoje, reguliuojamoje Europos Sąjungos, tvarka [schema], numatyta 1 straipsnio 1 dalies d punkte ir (DL Nr. 269) 11 straipsnyje, kurį patvirtino Italija, nėra suderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

Italija panaikina paramos tvarką [pagalbos schemą], apie kurią kalbama 1 straipsnyje dėl fiskalinės patirties pasekmių [nuo mokesčių metų], kurios [kurie] sutampa su šio sprendimo paskelbimo data.

3 straipsnis

1. (Italijos Respublika) imasi būtinų veiksmų, kad susigrąžintų suteiktą 1 straipsnyje aptariamą paramą paramos gavėjams, kurie pranešime paskelbti kaip nelegalūs [kuri jiems suteikta neteisėtai].

2. Susigrąžinama laiku ir pagal valstybės teisės procedūras, su sąlyga, kad šios procedūros leis netrukus ir veiksmingai įvykdyti šį sprendimą.

3. Susigrąžinama kuo skubiau. Ypač kai parama [pagalba] suteikiama per mokesčių, turėtų fiskalinio periodo eigoje, mokėjimo sumažinimą [mokestiniais metais mokėtiną mokesčių sumažinimo forma], (Italijos Respublika) turi atgauti [visą] vidinį [2004 m. mokėtiną] mokestį, mokėtą paskutiniu mokestiniu laikotarpiu, numatytu 2004 m. Visais kitais atvejais (Italijos Respublika) atgauna mokestį vėliausiai fiskalinio periodo [mokestinį metų] pabaigoje, su kuriuo sutampa šio sprendimo paskelbimas.

4. Susigrąžintina parama [pagalba] apima procentus [palūkanas], kurie pradedami skaičiuoti nuo datos, nuo kurios parama [pagalba] tampa įmanoma [suteikiama] paramos gavėjams, iki faktinio susigrąžinimo.

5. Procentai [palūkanos] skaičiuojami pagal Reglamento (CE) Nr. 749/2004 V dalies tvarką.

6. Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo (Italijos Respublika) paskiria visiems paramos [pagalbos], minimos 1 straipsnyje, gavėjams sugrąžinti nelegalią paramą kartu su procentais [palūkanomis].

4 straipsnis

(Italijos Respublika) praneša Komisijai per du mėnesius, pradėdant nuo šio sprendimo paskelbimo datos, kad tikintą apie taikytas ir numatytas priemones. <...> (Italijos Respublika) per tą patį terminą pateikia visus dokumentus, rodančius buvusią susigrąžinimo proceso pradžią dėl nelegalios paramos gavėjų.

<...>

Procesas ir šalies reikalavimai

21 2005 m. gegužės 26 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu pareiškimu Italijos Respublika pareiškė šį ieškinį.

22 Susipažinęs su teismo posėdžio pranešimu Pirmosios instancijos teismas (trejų kolegija) nusprendė pradėti žodinį proceso dalį ir taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnį šalims pateikė klausimus, kad šios juos atsakytų raštu. Šalys juos atsakė per nustatytą terminą.

23 Šalys buvo išklaustytos ir atsakė per Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus 2008 m. rugsėjo 9 d. vykusiame posėdyje.

24 Italijos Respublika Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

25 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

26 Italijos Respublika pateikė penkis pagrindus. Pirmasis iš esmės yra dėl rungtimosi principo

pažeidimo, kiek tai susiję su sprendimu pradėti procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje. Antrasis susijęs su pagrindiniu procesiniu reikalavimu ir EB 253 straipsnio pažeidimu tiek, kiek Komisija neatsižvelgė į Italijos teisės sistemoje egzistuojančią priemonę, turinčią analogišką savybę kaip ir aptariama priemonė. Trečiasis, ketvirtasis ir penktasis pagrindai susiję su EB 87 straipsnio pažeidimu ir nemotyvavimu. Kalbant apie trečiąjį pagrindą, pažymėtina, kad Italijos Respublika taip pat nurodo rungimosi principo pažeidimą, kiek tai susiję su tiksliai Komisijos skundžiamame sprendime nurodytu skundu. Pirmiausia teismas nagrinės rungimosi principo pažeidimą, nurodytą pirmajame bei trečiajame pagrinduose, paskui nemotyvavimą, sugrupuodamas visus Italijos Respublikos pateiktus pagrindus šiuo klausimu, ir galiausiai – EB 87 straipsnio pažeidimą.

1. Dėl rungimosi principo pažeidimo

27 Iš esmės Italijos Respublika nurodo rungimosi principo pažeidimą ir pirmajame, ir kartu su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu trečiajame pagrinduose.

Dėl pirmojo pagrindo iš esmės dėl rungimosi principo pažeidimo, kiek tai susiję su sprendimu pradėti formalią tyrimo procedūrą?

Šalių argumentai

28 Italijos Respublika kaltina Komisiją inicijavus formalią tyrimo procedūrą EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, nepaprašius pateikti paaiškinimų dėl aptariamų priemonių pobūdžio ir poveikio. Ji šiuo klausimu nurodo 2005 m. gegužės 10 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Italija prieš Komisiją* (C-400/99, Rink. p. I-3657, 29–31 punktai). Iš šios teismo praktikos matyti, kad prieš pradėdama EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą Komisija turi aptarti priemones su valstybe nare, kad pastaroji galėtų pateikti savo nuomonę, jog šios priemonės nėra pagalba arba tai yra egzistuojanti pagalba.

29 Italijos Respublika iš esmės teigia, kad 2003 m. spalio 22 d. laiške Komisija suformulavo tik bendrą prašymą pateikti informaciją, susijusią su visomis priemonėmis, nenurodydama DL 269/2003 1 ir 11 straipsnius, o tai sukliudė pradėti preliminarią diskusiją dėl aptariamų priemonių specialiųjų savybių. Be to, 2003 m. gruodžio 19 d. laiške Komisija nurodė, jog neturi informacijos, leidžiančios daryti išvadą, kad DL 269/2003 numatytos priemonės nėra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba. Dėl šios formuluotės laiškas Italijos institucijoms neleido suprasti Komisijos abejonių, susijusių su aptariamomis priemonėmis. Tame pačiame laiške patvirtinusi, kad neturi informacijos, leidžiančios daryti išvadą, jog du potencialūs naudotojai negaus naudos iš DL 269/2003 mokesčio sumažinimo, Komisija taip pat neatsižvelgė į Italijos institucijų pateiktą informaciją, rodančią, kad šios priemonės neturėtų tokos 2003 m. avansu mokėtinam mokesčiui.

30 Be to, iš šio laiško trečiosios pastraipos matyti, kad Komisija neatmetė galimybes, jog DL 269/2003 11 straipsnyje numatytas fiskalinis skatinimas yra veiklos pagalba. Tačiau Komisija nenurodė priežasčių, kodėl mano ar bent jau turėtų, kad, pirma, tai yra valstybės pagalba, ir, antra, veiklos pagalba ir kad jai „prastai“ negali būti taikoma EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta nukrypti leidžianti nuostata. Be to, šioje laiško pastraipoje nėra jokios nuorodos į DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte numatytą priemonę, todėl galima teigti, kad aptariama priemonė, Komisijos teigimu, yra investicijų pagalba, leistina pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

31 Atsižvelgiant į tai, kad šiomis aplinkybėmis nebuvo žmanoma pradėti net preliminarios diskusijos, Italijos Respublika nepateikė informacijos po 2003 m. gruodžio 19 d. Komisijos laiško, nes jau buvo pateikusi visą naudingą informaciją 2003 m. lapkričio 5 d. laiške.

32 Be to, Italijos Respublika ginėja Komisijos argumentą, kad nebuvo būtina nuo pradinio etapo pradėti diskusiją dėl galimo apatariamų priemonių kvalifikavimo kaip egzistuojančių pagalbos, nes ji suteiktas mokestinis pranašumas turėjo būti vertinamas kaip ankstesnio *decreto legislativo n° 466*, numatančio *Super DIT*, suteikto pranašumo tęsinys.

33 Bet kuriuo atveju Italijos Respublika tvirtina, kad aptariamoms priemonėms negali būti techniškai panaikintos ir kad sprendimas pradėti procedūrą neturi jokio stabdomojo poveikio aptariamų priemonių taikymo terminui. Ji teigia, kad galėjo nesiiimti veiksmų prieš sprendimą pradėti procedūrą, kartu pasilikdama teisę remtis šio sprendimo trūkumais pateikus ieškinį dėl galutinio sprendimo.

34 Komisija atmeta Italijos Respublikos argumentus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

35 Reikia pastebėti, kad vykdant EB 88 straipsnyje įtvirtintą valstybės pagalbos kontrolės procedūrą turi būti išskirta, pirma, šio straipsnio 3 dalyje numatyta pirminė pagalbos patikrinimo stadija, kurios tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmąjį nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinjamą pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, formalus tyrimo stadija, numatyta to paties straipsnio 2 dalyje. Tik vykstant šiai stadijai, skirtai sudaryti Komisijai galimybę gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis, EB sutartis numato Komisijos pareigą pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti pastabas (2006 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid ir Federación Catalana de Estaciones de Servinio prieš Komisiją*, T-95/03, Rink. p. II-4739, 133 punktas).

36 Iš Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalies matyti, kad Komisija turi pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, jei per pirminę patikrinimą Komisija neišsprendžia visų sunkumų, susijusių su klausimu, ar jos kontrolei pateikta valstybės priemonė yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, ir ypač jei per šį pirminę patikrinimą ji neįsitikino, ar atitinkama priemonė, darant prielaidą, kad ji yra valstybės pagalba, bet kuriuo atveju suderinama su bendrąja rinka (šio sprendimo 35 punkte minėto sprendimo *Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid ir Federación Catalana de Estaciones de Servinio prieš Komisiją* 134 punktas).

37 Atsižvelgiant į sprendimo pradėti procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį teisinės pasekmės, kai nurodytos priemonės laikinai pripažįstamos nauja pagalba, nors suinteresuotoji valstybė narė gali ir nesutikti su tokiu vertinimu, Komisija turi su šia valstybe narė pirmiausia išnagrinėti atitinkamas priemones, kad ši valstybė prirėikus galėtų Komisijai nurodyti, jog, jos nuomone, aptariamoms priemonėms nėra pagalba arba yra egzistuojanti pagalba (šio sprendimo 28 punkte minėto sprendimo *Italija prieš Komisiją* 29 punktas).

38 Tačiau iš Italijos institucijų ir Komisijos mainų nematyti, kad Komisija neįvykdė įsipareigojimų.

39 Pirma, 2003 m. spalio 22 d. Komisijos laiškas, kuris buvo bendros informacijos prašymas, susijęs su visomis priemonėmis, numatytomis DL 269/2003 dalyje pavadinimu „4 priemonės“, apėmė aptariamąs priemones.

40 Šiame laiške, kuriame nurodoma, kad kai kurios mokestinės priemonės, „atrodo, apima kai

kuri? ?moni? r?ši? mokes?i? lengvatas, t. y. *ad hoc* pagalb? kai kurioms ?mon?ms (EB) 87 straipsnio 1 dalies prasme“, Komisija papraš? Italijos institucij? apibr?žti tiksl? numatyto mokestinio pranašumo pob?d?, naudos gav?j? tapatyb? ir skai?i? (bent apytikr?), ?vertint? finansin? poveik? (bent apytikr?), susijus? su mokestinio pranašumu, j? galim? pateisinim? atsižvelgiant ? mokes?io schem? ir kit? informacij?, leidžian?i? susidaryti nuomon?.

41 Italijos institucijos atsak? ? š? laišk? 2003 m. lapkri?io 5 d. laišku, tvirtindamos, kad aptariama priemon? yra bendro pob?džio ir ji n?ra valstyb?s pagalba.

42 Antra, 2003 m. gruodžio 19 d. laiške Komisija pabr?ž?, jog neturi informacijos, leidžian?ios nuspr?sti, kad išnagrin?tas fiskalinis skatinimas, kuris nesuteikia mokestinio pranašumo, taikomo tik kai kurioms ?mon?ms, kotiruojamoms reguliuojamoje rinkoje per pagalbos schemas taikymo laikotarp?, ir kad šis pranašumas neiškreipt? konkurencijos ir prekybos tarp valstybi? nari?. Ji laiške taip pat pabr?ž?, kad neturi informacijos, leidžian?ios atmesti galimyb?, kad DL 269/2003 11 straipsnyje numatytas fiskalinis skatinimas yra veiklos pagalba, paprastai nesuderinama su vientisa rinka, nes ji nesusijusi su investicijomis ar EB 87 straipsnyje numatytais tikslais. Galiausiai Komisija papraš? Italijos institucij? informuoti potencialius ši? fiskalini? iniciatyv? naudos gav?jus apie galimyb? išieškoti pagalb?, jei b?t? nuspr?sta, kad ji neteis?ta.

43 Šiuo laišku Komisija pateik? Italijos institucijoms dal? savo pradin?s analiz?s ir taip suteik? galimyb? pateikti prieštaravimus. Ta?iau Italijos institucijos j? nepateik?.

44 Atsižvelgiant ? tai, kas min?ta, galima spr?sti, priešingai nei teigia Italijos Respublika, kad skundžiamos priemon?s buvo su ja aptartos prieš Komisijai priimant sprendim? prad?ti proced?r?, numatyt? EB 88 straipsnio 2 dalyje.

45 Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad net jei pagal teis? ? gynyb? reikalaujama, kad atitinkama valstyb? nar? tinkamai supažindint? su savo poži?riu apie elementus, kuriais Komisija pagrind? savo vertinim? (šiuo klausimu ir pagal analogij? žr. 1990 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisij?*, C?142/87, Rink. p. I?959, 47 punkt?), išlieka faktas, kad teisei ? gynyb? pažeisti pradiniame etape, d?l ko b?t? panaikintas galutinis sprendimas, reikia, jog nesant šio pažeidimo proced?ros rezultatas b?t? kitoks (šiuo klausimu ir pagal analogij? žr. min?to Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisij?* 48 punkt? ir 2000 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisij?*, C?288/96, Rink. p. I?8237, 101 punkt?; 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisij?*, T?198/01, Rink. p. II?2717, 201 punkt? ir jame nurodyt? teism? praktik?). Šiuo klausimu ?rodin?jimo našta tenka atitinkamai valstybei narei, nes bet koks teis?s ? gynyb? pažeidimas yra procesinis tr?kumas; tai reiškia, kad suinteresuotoji šalis turi ?rodyti jo special? neigiam? poveik? savo individualioms teis?ms (šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisij?* 203 punkt?).

46 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Italijos Respublika nepateik? jokios informacijos, leidžian?ios nustatyti, kad nesant tariamo pažeidimo proced?ros rezultatas b?t? kitoks, bet apsiribojo nurodymu, kad „niekas negali „nusp?ti“, koks b?t? preliminarios diskusijos, kuri niekada ne?vyko, poveikis v?lesnei proced?ros eigai“.

47 Konkre?iai kalbant, Italijos Respublika ne?rod? neigiamo poveikio, kylan?io iš tariam? sprendimo prad?ti proced?r?, numatyt? EB 88 straipsnio 2 dalyje, tr?kum?.

48 Atsižvelgiant į minėtus svarstymus reikia daryti išvadą, kad ginčijamos priemonės buvo panaikintos iki Komisijos sprendimo pradėti procedūrą, ir bet kuriuo atveju Italijos Respublika neįrodė, jog egzistuoja pažeidimas ar trūkumas, susijęs su sprendimu pradėti procedūrą, be kurio procedūros rezultatas būtų kitoks.

49 Todėl pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl trejosios pagrindo dalies, susijusios su rungimosi principo pažeidimu

Šalių argumentai

50 Italijos Respublika teigia, kad pirmą kartą tik skundžiamame sprendime, būtent jo 30 konstatuojamoje dalyje, Komisija nurodė prieštaravimą, susijusį su pranašumu, kurį Italijos žmonės gauna iš aptariamos fiskalinės lengvatos taikymo pelnui, gautam pasauliniu mastu, ir faktą, kad užsienio žmonės ja gali pasinaudoti tik Italijoje gauto pelno atžvilgiu. Taip Komisija pažeidė rungimosi principą.

51 Italijos Respublika teigia, kad sprendime pradėti procedūrą ir per visą jos eigą Komisija išskyrė vien klausimą dėl tariamo skirtingo požiūrio tarp Italijos ir užsienio žmonių, susijusio su tuo, jog pirmosioms buvo taikoma aptariama schema, o antrosioms netaikoma. Tačiau Komisija niekada neišskyrė klausimo dėl skirtingo požiūrio į Italijos ir užsienio žmonių, kurioms buvo taikoma aptariama pagalbos schema.

52 Komisija atmeta Italijos Respublikos argumentus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

53 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad rungimosi principas, kuris yra pagrindinis Bendrijos teisės principas ir teisės sągynybos sudėtinė dalis, reikalauja, kad atitinkamai šaliai per administracinę procedūrą būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodomo fakto ir aplinkybių tikrumo ir tinkamumo bei dėl Komisijos dokumentų, pateiktų pagrindžiant savo teiginį dėl EB sutarties pažeidimo (2008 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America prieš Impala*, C-413/06 P, Rink. p. I-0000, 61 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alitalia prieš Komisiją*, T-301/01, Rink. p. II-0000, 169 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

54 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalį „sprendime pradėti formalus tyrimo procesas apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės vertinimas ir išdėstomos abiejų dalių pagalbos atitikties bendrajai rinkai“. Šis sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą turi sudaryti sąlygas suinteresuotosioms šalims veiksmingai dalyvauti formalioje tyrimo procedūroje, per kurią jos galėtų pateikti savo argumentus. Dėl to pakanka, kad šalys žinotų argumentus, leidusius Komisijai preliminariai nuspręsti, kad nagrinėjama priemonė yra nauja su bendrąja rinka nesuderinama pagalba (2002 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gibraltaro vyriausybė prieš Komisiją*, T-195/01 ir T-207/01, Rink. p. II-2309, 138 punktas).

55 Taip pat reikia priminti, kad formali tyrimo procedūra leidžia giliau išnagrinėti ir išaiškinti sprendime pradėti procedūrą iškeltus klausimus, t. y. galimas skirtumas tarp jo ir galutinio sprendimo savaime neturėtų būti laikomas trūkumu, dėl kurio galutinis sprendimas taptų negaliojantis.

56 Šiuo atveju reikia priminti, kad sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą, būtent jo 19

punkte, Komisija nurodė, kad, jos nuomone, aptariama priemonė buvo naudinga tik Italijoje buveiniams, o joje veikiančios užsienio kompanijos naudosis nesuteiktas, nes pastarosios neturėjo teisės mokėti lengvatas, kurias suteiktas šios priemonės. 2004 m. balandžio 21 d. laišku Italijos institucijos nurodė, kad pagal DL 269/2003 11 straipsnį užsienio kompanijos, veikiančios Italijoje per nuolatinį padalinį ir kotiruojamos Sąjungos reguliuojamoje rinkoje, galėjo taip pat pasinaudoti aptariamomis priemonėmis. Po šio laiško Komisija skundžiamą sprendimą 30 konstatuojamoje dalyje konstatavo ir pabrėžė, kad, nepaisant to, ir toliau egzistuoja skirtingas požiūris Italijos ir užsienio kompanijų, nes aptariamos pagalbos schemos suteiktas mokėti lengvatos vienoms buvo taikomos pasauliniu mastu gauto pelno atžvilgiu, o kitoms tik Italijoje gauto ir apmokestinamo pelno atžvilgiu.

57 Todėl reikia pastebėti, kaip teisingai pabrėžia Komisija, kad jeigu jos pozicija ir buvo išaiškinta sprendime pradėti procedūrą atžvilgiu, tai buvo rungimosi dialogo su Italijos institucijomis, kurios per visą formalų tyrimo procedūrą galėjo patikslinti savo poziciją Komisijos skundą atžvilgiu, rezultatas. Iš tiesų, priešingai nei teigia Italijos Respublika, Komisijos skundžiamą sprendimą 30 punkte suformuluotas skundo dalykas nesiskiria nuo pateiktojo sprendime pradėti procedūrą, būtent jo 19 punkte. Jis skiriasi tik dėl skirtingo požiūrio Italijoje registruotas ir neregistruotas kompanijų apimtį vertinimo ir todėl taip pat dėl pranašumo, kurį gauna Italijoje registruotos kompanijos, selektyvaus pobūdžio apimtį vertinimo.

58 Tačiau iš jokios nuostatos, susijusios su valstybės pagalbos kontrole, nematyti, kad Komisija turėtų informuoti atitinkamą valstybę narę apie savo poziciją iki sprendimo priėmimo, nes valstybė narė gali pateikti pastabas, kaip ir buvo padaryta šiuo atveju (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 45 punkte minėto sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją* 198 punktą)

59 Bet kuriuo atveju, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 45 punkte, bet koks teisės gynėjų pažeidimas yra procesinis reikalavimų pažeidimas; tai reiškia, kad atitinkama valstybė narė turi parodyti jo neigiamą specialų poveikį savo individualioms teisėms. Tačiau šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad Italijos Respublika nerodė, jog nesant šio tariamo pažeidimo procedūros rezultatas būtų kitoks.

60 Todėl trečiojo pagrindo dalį, susijusią su rungimosi principo pažeidimu, reikia atmesti.

2. Dėl nemotyvavimo

61 Italijos Respublika nurodo EB 253 straipsnio pažeidimą tiek antrajame pagrinde, tiek kartu su EB 87 straipsnio pažeidimu trečiajame, ketvirtajame ir penktajame pagrinduose.

Šalių argumentai

62 Kalbant apie antrąjį pagrindą, pažymėtina, kad Italijos Respublikos skundą Komisijai, jog ši neaiškiai atsakė jos 2004 m. lapkričio 30 d. laiške, kuris buvo atsakymas *Borsa italiana*, pateiktas pastabas, kuriose ji tvirtina, jog priemonė, turinti tokį paįsavybių kaip aptariama priemonė, Italijos teisės sistemoje jau egzistavo *Super DIT* pavadinimu. Ši priemonė, susijusi su fiskaliniu skatinimu, numatyta DL 269/2003 11 straipsnio 4 dalyje, jau buvo Komisijos prašymo pateikti informaciją dalykas, kalbant apie galimus diskriminacinius aspektus, kuriuos vėliau Italijos institucijos pašalino. Be to, ši priemonė buvo formaliai pateikta „Ekonominių ir finansinių klausimų“ Tarybai, kuri nusprendė, kad tai nėra žalinga priemonė Tarybos rezoliucijos ir valstybių narių vyriausybės atstovų, susirinkusių Taryboje 1997 m. gruodžio 1 d. dėl verslo apmokestinimo kodekso (OL C 2, 1998, p. 2), rezoliucijos prasme.

63 Konkrečiai kalbant, remiantis 2003 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen prieš Komisiją*

(T-228/99 ir T-233/99, Rink. p. II-435, toliau – sprendimas *WestLB*, 279–281 punktai) ir jame nurodyta teismų praktika, Italijos Respublika teigia, kad Komisija turėjo pateikti priešastis, dėl kurių nesilaikyti tos pačios pozicijos kaip *Super DIT* atžvilgiu. Iš esmės Komisija turėjo paaiškinti priešastis, dėl kurių skundžiamame sprendime ji paskelbė nesuderinama su bendrąja rinka priemonę, analogišką buvusiam, šiuo atveju *Super DIT*, kurios atžvilgiu nebuvo pareikšta jokių prieštaravimų.

64 Kalbant apie trečiąjį pagrindą, pažymėtina, kad Italijos Respublika nurodė EB 253 straipsnio pažeidimą tiek, kiek Komisija skundžiamame sprendime nusprendė, kad kotiruojamos žmonių per pagalbos schemas taikymo laiką gauna selektyvų pranašumą. Komisija tik nurodė, kad skirtingas požiūris neatitinka jokio svarbaus skirtumo tarp kotiruojamų ir nekotiruojamų bendrovių padėties, ir neturėjo pozicijos dėl šiuo atžvilgiu pateiktą *Borsa italiana* bei Italijos institucijų argumentų.

65 Ketvirtajame pagrinde Italijos Respublika tvirtina, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas tiek, kiek Komisija nusprendė, kad aptariama priemonė turi tokios konkurencijai Bendrijoje. Komisija turėjo bent jau nurodyti specialius elementus, kuriais remdamasi nusprendė, kad konkurencija galėjo būti pažeista ir kad prekyba tarp valstybių narių rinkų būtų potencialiai paveikta. Tai labai aktualu šiuo atveju, nes atitinkamos žmonių veiklos skirtinguose ekonominiuose sektoriuose, o pagalbos apimtis buvo labai nedidelė. Komisija nurodė, kad aptariamoms priemonėms buvo veiklos pagalba, ir pateikė bendrus ir apytikrius teiginius. Be to, Italijos Respublika pastebėjo, kad Komisija skundžiamame sprendime išnagrino tik vieną skundžiamą priemonę, t. y. mokesčio tarifo sumažinimą, numatytą DL 269/2003 11 straipsnyje, ir nenagrino jo kotiravimo išlaidų atskaitymo iš apmokestinamosios sumos, numatyto DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte.

66 Galiausiai penktajame pagrinde Italijos Respublika teigia, kad Komisija apsiribojo pagrįsdama aptariamą priemonę nesuderinamumu su bendrąja rinka aplinkybe, jog buvo nustatyta veiklos pagalba, ir bet kuriuo atveju pakankamai nemotyvavo, kad aptariamoms priemonėms nesuderinamos su bendrąja rinka.

67 Komisija ginčija Italijos Respublikos argumentus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

68 Pirmiausia primintina, kad pagal nusistovėjusį teismo praktiką pareigos motyvuoti apimtį priklauso nuo atitinkamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių. Motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai pademonstruoti institucijos samprotavimus, kad, pirma, Bendrijos teismas galėtų vykdyti teisėtumo priežiūrą, ir, antra, suinteresuotieji asmenys, norėdami apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas yra pagrįstas, galėtų žinoti priemonės pateisinimą. Nereikalaujama, kad motyvavimas apimtį visas svarbias faktines ir teises aplinkybes, nes klausimas, ar akto motyvavimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo turinį, bet ir į kontekstą bei visas teises nuostatas, reglamentuojančias aptariamą sritį (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktas; šio sprendimo 63 punkte minėto sprendimo *WestLB* 278 ir 279 punktai ir jame nurodyta teismo praktika). Konkrečiai kalbant, Komisija nepriėmė pozicijos dėl visų suinteresuotųjų asmenų jai pateiktų argumentų. Pakaktų, jei ji pateiktų teises aplinkybes ir svarstymus, turintius esminį svarbą atsižvelgiant į sprendimą (žr. šio sprendimo 63 punkte minėto sprendimo *WestLB* 280 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

69 Be to, pagalbos schemas atveju Komisija gali apsiriboti aptariamoms pagalbos schemas bendrą savybių studija, nenagrindama kiekvieno konkretaus taikymo atveju (2000 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italia ir Sardegna Lines prieš Komisiją*, C-15/98 ir C-105/99, Rink.

p. I?8855, 51 punktas ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Graikija prieš Komisij?*, C?278/00, Rink. p. I?3997, 24 punktas), kad patikrint?, ar ši schema apima pagalbos sudedam?sius dalis (2005 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisij?*, C?66/02, Rink. p. I?10901, 91 punktas).

70 B?tent atsižvelgiant ? šiuos principus reikia nagrin?ti, ar skundžiamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas, kalbant apie skirtingus Komisijos vertinimo aspektus, kuriuos gin?ija Italijos Respublika.

D?l nemotyvavimo, susijusio su tuo, jog Komisija neatsižvelg? ? Italijos teis?s sistemoje egzistavusi? priemon?, turin?i? analogišk? savybi? kaip aptariama priemon?

71 Antrajame pagrinde Italijos Respublika iš esm?s teigia, kad Komisija netur?jo pozicijos d?l tariamo dviej? aptariam? priemoni?, t. y. mokes?io sumažinimo, numatyto DL 269/2003 11 straipsnyje, ir *Super DIT*, t?stinumo.

72 Pirmiausia reikia priminti, kad nuoroda ? *Super DIT*, kuri tur?jo ryš? laiko ir teis?s atžvilgiu su aptariamomis priemon?mis, pirm? kart? formaliai buvo padaryta Italijos institucij? 2004 m. spalio 4 d. *Borsa italiana* pateiktose pastabose, kurias Italijos institucijos komentavo 2004 m. lapkri?io 30 d. laiške. Italijos institucij? ir *Borsa italiana* teigimu, aptariamoms priemon?s iš esm?s yra pateisinamos bendraisiais Italijos mokes?i? sistemos principais, nes prieš tai Italijos teis?s sistemoje egzistavo *Super DIT*.

73 Taip pat reikia priminti, kad Komisija, kaip teigia Italijos Respublika, skundžiamame sprendime pateik? priežastis, d?l kuri? DL 269/2003 numatytas fiskalinis skatinimas suteikia selektyv? pranašum? EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, nedarydama joki? aliuzij? ? *Super DIT*.

74 Ta?iau nereikia palaikyti Italijos Respublikos argument?.

75 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pasteb?ti, kad Komisija, kaip ji teig? savo raštuose, niekada nepareišk? nuomon?s d?l galimo *Super DIT* kvalifikavimo kaip valstyb?s pagalbos, apie ši? priemon? niekada Komisijai nebuvo pranešta pagal EB 88 straipsnio 3 dal? ir, kadangi ji buvo panaikinta 2001 m., o to Italijos Respublika negin?ijo, ji n?ra aptariamoms pagalbos schemas dalis. *Super DIT* pamin?ta tik DL 269/2003 11 straipsnyje tam, kad atitinkamos ?mon?s negaut? dvigubo mokes?inio pranašumo.

76 Toliau kalbant apie tariam? Komisijos žinojim? apie *Super DIT* vykdant taisykli? taikymo vidaus rinkoje prieži?r? ir „Ekonomini? ir finansini? klausim?“ Tarybos atlikt? *Super DIT* nagrin?jim?, reikia konstatuoti, pirma, kad šie du aspektai nepriklauso valstyb?s pagalbos kontrolei, ir, antra, kad bet koks Komisijos neveikimas priemon?s, kuri gal?t? b?ti valstyb?s pagalba, atžvilgiu n?ra svarbus, jei, kaip antai šiuo atveju, apie pagalbos schem? jai nebuvo pranešta (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkri?io 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Demesa ir Territorio Hist?rico de ?lava prieš Komisij?*, C?183/02 P ir C?187/02 P, Rink. p. I?10609, 52 punkt?).

77 Be to, aplinkyb?, kad Komisija detaliam žinojimo *Super DIT* ir kad tur?dama galimyb? prad?ti formali? tyrimo proced?r? niekada nebuvo už galim? *Super DIT* kvalifikam? kaip valstyb?s pagalbos, neturi jokios ?takos nei valstyb?s pagalbos s?vokai EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, nei naujos ar egzistuojan?ios pagalbos kvalifikavimui Reglamento Nr. 659/1999 prasme.

78 Bet kuriuo atveju net manant, kad *Super DIT* ir aptariama valstyb?s pagalba yra susijusios t?stinumu ir apimtimi, aplinkyb?, kad Komisija nesim? veiksm? *Super DIT* atžvilgiu, neturi ?takos, nes aptariama pagalbos schema šioje byloje, išnagrin?ta nepriklausomai nuo *Super DIT*, yra

valstybės pagalba (šiuo klausimu žr. 1988 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, 57/86, Rink. p. 2855, 10 punktų ir 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Unicredito Italiano*, C-148/04, Rink. p. I-11137, 105 punktų).

79 Galiausiai svarbu priminti, kad pagal šio sprendimo 69 punkte minėtą teismo praktiką Komisija neturėjo išdėstyti savo pozicijos dėl visų jai suinteresuotųjų asmenų pateiktų argumentų. Pakako, kad ji pateiktų teisinės aplinkybės ir svarstymus, turintius esminę svarbą atsižvelgiant į skundžiamą sprendimą (taip pat šiuo klausimu žr. šio sprendimo 45 punkte minėto sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją* 60 punktų ir jame nurodytą teismo praktiką). Be to, Komisija neturėjo detaliai motyvuoti ir skundžiamo sprendimo, kad atsakytų argumentus, kurie, jos nuomone, nebuvo svarbūs ar mažai svarbūs (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, C-404/04 P-R, Rink. p. I-3539, 37 punktų). Tačiau *Super DIT* nebuvo aptariamų pagalbos schemos dalis, o jos suderinamumo su nuostatomis valstybės pagalbos srityje Komisija nevertino, taigi tai neturėjo esminės svarbos atsižvelgiant į skundžiamą sprendimą.

80 Todėl Komisija neturėtų būti kaltinama tuo, kad specialiai neatsakė į teiginius, pagal kuriuos aptariamų priemonių tariamai galėjo būti *Super DIT* taisyklės ir todėl būtų pateisinamos bendrais Italijos mokesčių sistemos principais.

81 Todėl antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl skundžiamo sprendimo nemotyvuotumo, susijusio su aptariamų priemonių selektyviu pobūdžiu

82 Komisija skundžiamojo sprendimo 26–32 punktus skiria pademonstruoti selektyvaus pranašumo egzistavimą.

83 Pirma, skundžiamojo sprendimo 26 konstatuojamoje dalyje Komisija tvirtina, kad aptariamų priemonių nustato nukrypimą nuo normalaus mokesčių sistemos funkcionavimo ir suteikia selektyvų pranašumą bendrovėms, kurios gali per trumpą pagalbos schemos taikymo laikotarpį būti trauktos iš biržos sąrašų; tas pranašumas nesuteikiamas jau kotiruojamoms įmonėms, kurios neatitinka sąlygų, reikalingų būti kotiruojamomis ir kurios nusprendžia nebūti kotiruojamos per atitinkamą laikotarpį.

84 27–29 konstatuojamose dalyse ji paaiškina priežastis, dėl kurių šis nukrypimas nepateisinamas mokesčių sistemos pobūdžio atžvilgiu tiek, kiek jis nesusijęs su jokių svarbiu skirtumu tarp reguliuojamoje rinkoje kotiruojamų ir nekotiruojamų bendrovių situacijų. Komisija pabrėžia, pirma, kad mokesčių tarifo, taikomo bendrovėms, gautam naudoms gavėjams, sumažinimas, numatytas DL 269/2003 11 straipsnyje, neproporcingas, nes šis pelnas nesusijęs su naudoms gavėjams teise būti trauktomis iš biržos sąrašų, jį kapitalo struktūra ir kitomis charakteristikomis, susijusiomis su kotiravimu, ir, antra, kad atskaitymas iš apmokestinamųjų pajamų, numatytas DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte, yra išskirtinė pagalba, nes ji papildo prastą išlaidų atskaitymą. Be to, neilga pagalbos schemos taikymo trukmė neleidžia ja pasinaudoti daugeliui potencialių naudoms gavėjams ir pagal skundžiamą sprendimą prieštarauja specialiam bendrovių kotiravimo skatinimo principui.

85 Antra, skundžiamojo sprendimo 30 konstatuojamoje dalyje Komisija pabrėžia, kad aptariamų priemonių turi didelį poveikį tam tikro dydžio įmonėms ir gali iškreipti konkurenciją pagerindamos tokių įmonių padėtį, palyginti su neregistruotomis Italijoje įmonėmis konkurentėmis. Be to, ji teigia: kadangi skatinama per mokesčių sistemą, aptariamų skatinimas suteikia pranašumą Italijos įmonėms, kurioms mokesčių lengvata taikoma pelnui, gautam pasauliniu mastu, o užsienio įmonėms mokesčių lengvata taikoma tik Italijoje gauto pelno atžvilgiu. Komisija taip pat atmets pateisinimą mokesčių sistemos pobūdžiu, nes pagalbos schema

yra išimtin? pagalba, kuri nepateisinama esant normaliam mokes?i? sistemos funkcionavimui.

86 Iš to, kas min?ta, matyti, kad skundžiamame sprendime Komisija aiškiai nurod?, kaip ?mon?s, aptariam? priemoni? naudos gav?jos, pasinaudoja selektyviu pranašumu. Šiomis aplinkyb?mis tre?iojo pagrindo dal?, susijusi? su nemotyvavimu, reikia atmesti.

D?l skundžiamo sprendimo nemotyvavimo, kiek tai susij? su aptariam? priemoni? ?taka konkurencijai ir prekybai tarp valstybi? nari?

87 Reikia priminti, kad Komisija savo sprendimo motyvuose tur?jo bent jau nurodyti aplinkybes, kuriomis buvo suteikta pagalba, jei jos leidžia ?rodyti, kad pagalba gali paveikti prekyb? tarp valstybi? nari? ir iškreipti konkurencij? bei kelti gr?sm? jos iškraipymui, bet ji neatliko realios atitinkam? rink? ekonomin?s situacijos analiz?s ?moni? pagalbos gav?j? rinkos dalies atžvilgiu, ?moni? konkuren?i? pozicijos atžvilgiu ir esamos prekybos tarp valstybi? nari? atžvilgiu. Be to, neteis?tai suteiktos pagalbos atveju Komisija neprivalo ?rodyti realaus šios pagalbos poveikio konkurencijai ir prekybai tarp valstybi? nari?. Jei iš ties? taip yra, toks reikalavimas b?t? naudingas valstyb?ms nar?ms, kurios skyr? neteis?t? pagalb?, o ne toms, kurios apie pagalb? informuoja vykstant planavimo etapui (šiuo klausimu žr. 2000 m. rugs?jo 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CETM prieš Komisij?*, T?55/99, Rink. p. II?3207, 100–103 punktus ir šio sprendimo 45 punkte min?to sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisij?* 215 punkt?).

88 Atsižvelgiant ? ši? teismo praktik?, neatrodo, kad šiuo atveju Komisija pažeid? savo pareig? pakankamai motyvuoti skundžiamo sprendimo dal?, susijusi? su konkurencija ir prekyba tarp valstybi? nari?.

89 Šiuo klausimu Komisija skundžiamo sprendimo 34–37 konstatuojam?sis dalis skiria aptariam? priemoni? poveikio konkurencijai ir prekybai tarp valstybi? nari? nagrin?ti.

90 Pirma, ji teigia, kad aptariamoms priemon?s gali „iškreipti konkurencij? tarp bendrovi? ir valstybi? nari? [prekyb? tarp valstybi? nari?], kadangi param? [pagalb?] gaunan?ios bendrov?s gali veikti tarptautin?se rinkose ir vykdyti komercin? veikl? bei kitas ekonomin?s veiklos r?šis rinkose, kurioms b?dinga intensyvi konkurencija“ (skundžiamo sprendimo 34 konstatuojamoji dalis).

91 Be to, ji vardija bendrovi?, prašan?i? b?ti kotiruojamomis, finansinius tikslus, tarp kuri? yra finansavimo šaltini? padidinimas ir diferenciacija, finansini? paj?gum? padidinimas, rinkos dalies ?vertinimas, ir nustato, kad „suteikiant išskirtin? fiskalin? pagalb? [išskirtin? mokestin? pranašum?] bendrov?ms, nusprendusioms kotiruotis biržoje, tvarka [atitinkama schema] pagerina konkurencin? pozicij? ir finansin? toki? bendrovi? paj?gum? prieš konkurentus“, pabr?ždama, kad aprašytas poveikis „gali paremti Italijos paramos gav?jus, veikian?ius rinkose, kuriose vyksta tarpbendruomeniniai poky?iai [prekyba tarp valstybi? nari?]“, ir taip „tvarka [schema] daro ?tak? poky?iams [prekybai] ir iškraipo konkurencij?“ (skundžiamo sprendimo 35 konstatuojamoji dalis).

92 Galiausiai Komisija pabr?žia, kad „dešimt bendruomeni? dalyvavo kotiruojant Italijos vertybini? popieri? biržoje, jos priklauso ?vairiems sektoriams – nuo fabrik? iki bendro naudojimo paslaug?, kurie yra atviri tarptautinei konkurencijai“, ir teigia, kad mokes?i? lengvat? suteikta nauda b?t? didel?, galinti siekti 11,7 milijon? eur? kiekvienam naudos gav?jui per trejus pagalbos schemos taikymo metus (skundžiamo sprendimo 36 konstatuojamoji dalis).

93 Skundžiamo sprendimo 37 konstatuojamoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad „konkurencijos iškraipymas ?vairiuose sektoriuose, kuriuose veikia paramos gavėjai, yra reikšmingas, atsižvelgiant ? tai, kad jie dažnai turi pranašum? Italijos sektoriuose, o tai pateisina neigiam? tvarkos [schemos] ?vertinim?“.

94 Todėl skundžiamo sprendimo motyvai suteikia galimyb? Italijos Respublikai ir Bendrijos teismui suvokti priežastis, dėl kuri? Komisija nusprend?, kad EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo s?lygos, susijusios su poveikiu valstybi? nari? prekybai ir su konkurencijos iškraipymu, šiuo atveju buvo patenkintos.

95 Šiuo sprendimu neturi priversti suabejoti Italijos Respublikos teiginys, kad konkurencijos iškraipymo ir aptariam? priemoni? ?takos prekybai tarp valstybi? nari? nagrin?jimas nesusij?s su DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte numatyta priemone. Šiuo klausimu pakanka priminti, kad skundžiamo sprendimo 34–37 konstatuojamosiose dalyse minima s?voka „schemos“ poveikis aiškiai ir nedviprasmiškai rodo, kad Komisija kalba apie pagalbos schem? bendrai, t. y. apie abi aptariamias priemones.

96 Iš to matyti, kad ketvirtojo pagrindo dal?, susijusi? su skundžiamo sprendimo nemotyvavimu, tiek, kiek tai susij? su aptariam? priemoni? ?taka konkurencijai ir prekybai tarp valstybi? nari?, taip pat reikia atmesti.

Dėl skundžiamo sprendimo nemotyvavimo, susijusio su aptariam? priemoni? nesuderinamumu su bendr?ja rinka

97 Skundžiamo sprendimo 39–45 konstatuojam?sias dalis Komisija skiria aptariam? priemoni? suderinamumo su bendr?ja rinka analizei.

98 Pirmiausia Komisija pabr?žia, kad šis suderinamumas turi b?ti vertinamas atsižvelgiant ? EB 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas nukrypti leidžian?ias nuostatas (skundžiamo sprendimo 39 konstatuojamoji dalis) ir kad Italijos institucijos aiškiai negin?ijo jos vertinimo, pateikto sprendime prad?ti proced?r?, pagal kur? n? viena nukrypti leidžianti nuostata šiuo atveju nebuvo taikoma (skundžiamo sprendimo 40 konstatuojamoji dalis). Paskui ji teigia, kad „paramos gavėjai neturi joki? išlaid? arba neleistinos paramos, remiantis norminiais reikalavimais“ (skundžiamo sprendimo 41 konstatuojamoji dalis). Komisija, be to, pabr?žia, kad EB 87 straipsnio 2 dalyje ir 3 dalies a, b ir d punktuose numatytos nukrypti leidžian?ios nuostatos šiuo atveju netaikytinos (skundžiamo sprendimo 42–44 konstatuojamosios dalys). Galiausiai, konkre?iau kalb?dama apie EB 87 straipsnio 3 dalies c punkt?, ji pabr?žia, kad „fiskalin? parama [mokestin? pagalba] pagal tvark? [schem?] n?ra sietina su tam tikromis investicijomis ? darbo vietas ar speciali? projekt? k?rimu“ ir kad „ji papras?iausiai sudaro galimyb? mažinti mokes?ius [išlaidas], kuriuos suinteresuotosios bendrov?s turi mok?ti [patiria] vykdydamos ekonomin? veikl?, ir suprantama kaip valstyb?s parama [veiklos pagalba], nesutampanti [nesuderinama] su bendr?ja rinka“ (skundžiamo sprendimo 45 konstatuojamoji dalis).

99 Ta?iau konkre?iau kalbant apie tariam? Komisijos pareig? specialiai motyvuoti savo išvad?, pagal kuri? aptariam?s priemon?s nesuderinamos su bendr?ja rinka, palyginti su galimybe, kad pagalba, net jei tai veiklos pagalba, gali b?ti pateisinta, reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 68 punkte nurodyt? teismo praktik? Komisija neprivalo pareikšti nuomon?s dėl vis? suinteresuot?j? asmen? pateikt? argument?. Jai pakanka pateikti faktus ir teisinius svarstymus, turin?ius esmin? svarb? atsižvelgiant ? sprendim?. Be to, pagal šio sprendimo 79 punkte nurodyt? teismo praktik? ji neturi motyvuoti savo sprendimo detaliai, kad atsakyt? ? argumentus, kurie, jos manymu, n?ra svarb?s ar yra mažai svarb?s.

jeigu jos atskaitomos, dėl to atskaitymo sutaupoma mokesčio suma, kuri negali būti didesnė už apmokestinamosioms pajamoms taikomą mokesčio tarifą.

107 2001 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimai *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (C-143/99, Rink. p. I-8365, 41 ir 42 punktai) ir 2003 m. vasario 13 d. Sprendimas *Ispanija prieš Komisiją* (C-409/00, Rink. p. I-1487, 52 punktą), Italijos Respublikos teigimu, patvirtina, kad skirtingas kotiruojamų bendrovių traktavimas mokesčių prasme suderinamas su sistemos logika ir nėra selektyvus veiksmas.

108 Kalbant apie Komisijos argumentą, kad mokesčio tarifo sumažinimas, numatytas DL 269/2003 11 straipsnyje, turi būti susijęs ne su kotiravimo išlaidomis, o su bendrovių gautu pelnu, Italijos Respublika teigia, kad tai neturėtų būti pelnas, kuriam tarifo sumažinimas neturėtų realios reikšmės; bet jei vis dėlto buvo gautas pelnas, jis buvo labai sumažintas dėl kotiravimo išlaidų.

109 Todėl Komisijos tvirtinimas, kad diferencijuotas požiūris „neatitinka jokio skirtumo tarp kotiruojamų bendrovių ir tų, kurios nėra kotiruojamos biržoje“ (skundžiamojo sprendimo 27 konstatuojamoji dalis), yra klaidingas teisine prasme.

110 Italijos Respublika priduria, kad norint įvertinti aptariamą priemonę selektyvų pobūdį, reikėtų palyginti ne visų akcinių bendrovių, bet vien akcinių bendrovių, kurios potencialiai gali būti kotiruojamos, situacijas. Tokiu atveju būtų akivaizdu, kad skundžiamos priemonės taikomos visoms akcinėms bendrovėms, potencialiai galinčioms būti kotiruojamomis, neiškiriant nė vienos ir nedarant „subjektyvios“ atrankos.

111 Italijos Respublikos teigimu, Komisija, be to, neatsižvelgė į dvejų aptariamų priemonių, kurios yra buvusios priemonių, susijusių su mokesčių lengvatomis naujai kotiruojamoms bendrovėms, t. y. *Super DIT*, ryšį.

112 Ji taip pat teigia, kad priemonių ne selektyvus pobūdis pasireiškia net tuo, kad jos yra laikinos, be to, apribojimas laiko atžvilgiu leidžia suderinti aptariamą pagalbos schemą su valstybės biudžeto reikalavimais ir gali būti paaiškinamas eksperimentiniu priemonių pobūdžiu.

113 Kalbant apie skundžiamo sprendimo 28 konstatuojamąją dalį, pagal kurią kotiravimo išlaidų atskaitymas, numatytas DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte, yra speciali pagalba, nes papildo prastą išlaidų atskaitymą, pažymėtina, kad Italijos Respublika atkreipia dėmesį į prieštaravimą, turintį reikšmę skundžiamam sprendimui tiek, kiek Komisija, viena vertus, sutinka, kad ši priemonė galėtų būti laikoma pateisinama specialiais pagalbos schemos tikslais, ir, kita vertus, neatsižvelgia į šį pateisinimą kitos aptariamą priemonę, t. y. mokesčio sumažinimo, numatyto DL 269/2003 11 straipsnyje, atžvilgiu.

114 Kalbant apie skundžiamo sprendimo 30 konstatuojamąją dalį, pagal kurią aptariama priemonė iš principo naudinga tik Italijos žemėms, kadangi mokesčio lengvatos taikomos pelnui, gautam pasauliniu mastu, Italijos Respublika teigia, kad selektyvus priemonių pobūdis turi būti vertinamas tik palyginant, pirma, situacijas, kurioms ji taikoma, ir, antra, situacijas, kurioms ji netaikoma, kai norint nustatyti valstybės pagalbos egzistavimą nėra svarbu lyginti situacijas, kurias numato aptariama priemonė, tam, kad būtų įvertinta, ar iš šios priemonės jos gauna tokį patį, ar skirtingą pranašumą.

115 Galiausiai Italijos Respublika pabrėžia, kad skirtingas aptariamų priemonių poveikis Italijos bendrovėms naudos gavėjams ir užsienio bendrovėms naudos gavėjams neturi būti draudžiamas, nes yra normalu, jog mokesčių sistema būtų pagrįsta visuotinio apmokestinimo ir pranašumo, susijusio su rezidentais, taisykle bei fiskalinio teritorialumo taisykle, susijusia su ne rezidentais (šiuo klausimu žr. 1995 m. vasario 14 d. Teisingumo teismo sprendimo *Schumacker*, C-279/93,

Rink. p. I?225, 31, 32 ir 34 punktus ir 1999 m. rugs?jo 14 d. Sprendimo *Gschwind*, C?391/97, Rink. p. I?5451, 21–24 punktus).

116 Komisija gin?ija Italijos Respublikos argumentus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

117 EB 87 straipsnio 1 dalis draudžia valstyb?s pagalb?, „palaikan?i? tam tikras ?mones ar tam tikr? produkt? gamyb?“, t. y. selektyvi? pagalb? (šio sprendimo 69 punkte min?to sprendimo *Italija prieš Komisij?* 94 punktas). Ta?iau pagal nusistov?jusi? teismo praktik? valstyb?s pagalbos s?voka neapima valstyb?s priemoni?, diferencijuojan?i? ?mones ir tod?l *a priori* taikom? pasirinktinai, kai ši diferenciacija atsiranda d?l mokes?i? sistemos, kuri taikoma ?mon?ms, pob?džio ar strukt?ros (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai prieš Komisij?*, C?159/01, Rink. p. I?4461, 42 punktas ir 2006 m. rugs?jo 6 d. Sprendimo *Portugalija prieš Komisij?*, C?88/03, Rink. p. I?7115, 52 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

118 Tod?l pirmiausia reikia iširti, ar nagrin?jamo mokes?io tarifo sumažinimo priemon?s yra *a priori* selektyvaus pob?džio ir, jei reikia, išnagrin?ti, ar, kaip tvirtina Italijos Respublikos vyriausyb?, šias priemones pateisina mokes?i? sistemos pob?dis ir bendroji strukt?ra.

– D?l *a priori* selektyvaus aptariam? priemoni? pob?džio

119 Kalbant apie selektyvaus pob?džio s?lygos, kuri yra sud?tin? valstyb?s pagalbos s?vokos dalis, ?vertinim?, iš nusistov?jusios teismo praktikos yra aišku, kad EB 87 straipsnio 1 dalis reikalauja nustatyti, ar pagal konkre?i? teisin? sistem? nacionalin? priemon? gali labiau palaikyti tam tikras ?mones ar prekes nei kitas, kurios pagal min?tos sistemos siekiamus tikslus yra panašioje faktin?je ir teisin?je pad?tyje (žr. šio sprendimo 107 punkte min?to sprendimo *Ispanija prieš Komisij?* 47 punkt? ir šio sprendimo 117 punkte min?to sprendimo *Portugalija prieš Komisij?* 54 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?).

120 Ta?iau šiuo atveju mokestinio pranašumo, nustatyto DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte ir 11 straipsnyje, selektyvus pob?dis matyti iš skirting? element?. Pirma, teis? ? pajam? mokes?io tarifo sumažinim? už trejus metus nuo kotiravimo pradžios bei teis? iš apmokestinam?j? pajam? atskaityti sum?, lygi? kotiravimo išlaidoms, suteikiama tik naujai reguliuojamoje rinkoje kotiruojamoms ?mon?ms. Be to, šios ?mon?s, t. y. naujai kotiruojamos akcin?s bendrov?s, turi oficialiai b?ti ?trauktos ? reguliuojamos rinkos biržos s?rašus per laikotarp? nuo 2003 m. spalio 2 d., DL 269/2003 ?sigaliojimo dienos, iki 2004 m. gruodžio 31 d., paskutin?s dienos pirm? kart? b?ti ?trauktam ? biržos s?rašus pagal DL 269/2003 11 straipsn?. Taigi aptariama priemon? naudinga tik ?mon?ms, atliekan?ioms numatytus veiksmus (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 69 punkte min?to 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Italija prieš Komisij?* 97 punkt?) per trump? penkiolikos m?nesi? pagalbos schemas taikymo laikotarp? (šiuo klausimu pagal analogij? žr. 2002 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisij?*, T?92/00 ir T?103/00, Rink. p. II?1385, 49 punkt?). Iš ties? visoms kitoms ?mon?ms pagalbos schema netaikoma, nepaisant to, ar tai jau kotiruojamos bendrov?s, ar bendrov?s, kurios ne?vykdo ar negali ?vykdyti s?lyg?, reikaling?, kad b?t? kotiruojamos per pagalbos schemas taikymo laik?. Šiuo klausimu dar reikia pabr?žti, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 18 konstatuojamosios dalies ir kaip Komisija ne kart? teig? savo raštuose, o Italijos Respublika neprieštaravo, kad pagalbos schemai numatytas trumpas laikas iš esm?s atitiko laik?, reikaling? suplanuoti, inicijuoti ?traukim? ? biržos s?rašus ir j? ?vykdyti, atsižvelgiant ? j? reglamentuojan?ias nuostatas, kurios numato griežtas s?lygas ?mon?ms, norin?ioms b?ti kotiruojamomis. Tod?l aptariam? priemoni? suteiktas pranašumas, o su tuo per pos?d? sutiko Italijos Respublika, *de facto* buvo prieinamas tik ?mon?ms, kurios jau buvo prad?jusios ?traukimo ? biržos s?rašus proced?r?, toms, kurios buvo bent jau numa?iusios tai padaryti, ar toms, kurios buvo pasirengusios imtis tokios iniciatyvos per

labai trump? laik?.

121 Tam, kad per pagalbos schemas taikymo laik? biržos s?rašuose ?registruotos bendrov?s gal?t? pasinaudoti mokes?io lengvatomis, t. y. pajam? mokes?io tarifo sumažinimu ir su kotiravimu susijusi? išlaid? atskaitymu iš apmokestinam?j? pajam? papildomai prie ?prasto atskaitymo, kuriomis negal?jo pasinaudoti šiose priemon?se numatyt? veiksma? neatlikusios ?mon?s, jos gavo pranašum?, ? kur? netur?t? teis?s taikant normali? mokes?io schem?. Tod?l aptariam?s priemon?s yra selektyvaus pob?džio.

122 Be to, aptariam?s priemon?s yra selektyvaus pob?džio, nes taikomos Italijoje ?registruotoms ?mon?ms ir netaikomos joje neregistruotoms (šiuo klausimu ir pagal analogij? žr. 1983 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendim? *Komisija prie Italij?*, 203/82, Rink. p. 2525). Iš ties?, kaip teisingai skundžiamo sprendimo 30 punkte pabr?ž? Komisija, fiskalinis skatinimas, suteiktas nukrypti leidžian?ia nuostata nuo normalaus fiskalinio poži?rio visoms apmokestinamoms ?mon?ms Italijoje, kurios kotiruojamos reguliuojamoje rinkoje, iš esm?s naudingas Italijoje registruotoms ?mon?ms. Be to, kiek tai susij? su pastarosiomis, mokes?io lengvatos taikomos pelnui, gautam pasauliniu mastu, o užsienio ?mon?ms šios lengvatos taikomos tik Italijoje gautam pelnui.

123 Šia išvada neturi leisti suabejoti Italijos Respublikos argumentas, kad priemon?s selektyvus pob?dis turi b?ti vertinamas vien palyginant, pirma, situacijas, kurioms ji taikoma, ir, antra, situacijas, kurioms ji netaikoma, o ne lyginant tarpusavyje situacijas, kurioms atitinkama priemon? taikoma. Šiuo klausimu reikia priminti, kad EB 87 straipsnio 1 dalis draudžia toki? pagalb?, kuri skirta palaikyti „tam tikras ?mones ar tam tikr? prekia? gamyb?“ ir apibr?žia pagalbos priemon? pagal jos poveik?. Niekas nekludo, kaip teisingai pabr?žia Komisija, kad priemon?, jau ribojama keliais objektais, šiuo atveju biržoje kotiruojamomis bendrov?mis, suteikt? didesn? pranašum? kai kuriems naud?s gav?jams, šiuo atveju Italijos bendrov?ms, kurioms mokes?io lengvatos taikomos pelno, gauto pasauliniu mastu, atžvilgiu, nei kitoms bendrov?ms, kurioms taip pat taikoma pagalbos schema, t. y. užsienio bendrov?ms, kurioms mokes?io lengvatos taikomos tik Italijoje gauto pelno atžvilgiu.

124 Iš to, kas min?ta, matyti, kad aptariam?s palankios „tam tikroms ?mon?ms“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Tod?l reikia išnagrinti, ar šiomis priemon?mis nustatyta diferenciacija yra pateisinama mokes?io sistemos, kuriai jos priklauso, pob?džiu ir bendra strukt?ra.

– D?l aptariam? priemoni? pateisinimo Italijos mokes?io sistemos pob?džiu ir strukt?ra

125 Šiuo klausimu reikia pabr?žti, kad jei tokia diferenciacija pagr?sta kitais, o ne bendros sistemos tikslais, aptariam?s priemon?s iš esm?s laikomos atitinkan?iomis EB 87 straipsnio 1 dalyje numatytas selektyvaus pob?džio s?lygas (šiuo klausimu žr. 1974 m. liepos 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italia prieš Komisij?*, 173/73, Rink. p. 709, 33 punkt? ir šio sprendimo 107 punkte min?to sprendimo *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* 49 punkt?). Be to, valstyb?s nar?s, kurios nustat? toki? diferenciacij? tarp ?moni? mokes?io srityje, turi ?rodyti, kad ji objektyviai pateisinama aptariam?s sistemos pob?džiu ir strukt?ra (šio sprendimo 117 punkte min?to sprendimo *Nyderlandai prieš Komsij?* 43 punktas).

126 Italijos Respublikos teigimu, mokes?io sumažinimas yra fiskalinis skatinimas, skirtas bendrov?ms, kurios numatomos aptariamoje pagalbos schemeje, kotiruoti, atsižvelgiant ? fakt?, kad visos bendrov?s, laukian?ios, kol bus ?trauktos ? biržos ar kitos reguliuojamos rinkos s?rašus, turi patirti dideli? išlaid?. Taigi šios priemon?s atitiko konkre?i? bendrovi?, laukian?i?, kol bus ?trauktos ? biržos s?rašus, situacij?, kuri objektyviai skiriasi nuo kit? bendrovi? situacijos.

- 127 Šiuo klausimu Komisija skundžiamo sprendimo 27 konstatuojamoje dalyje pabrėžia, kad aptariamoms priemonėms neatitinka jokio svarbaus skirtumo mokesčių prasme tarp biržoje ar kitoje reguliuojamoje rinkoje kotiruojamų ir nekotiruojamų bendrovių situacijos.
- 128 Todėl reikia patikrinti, ar Komisija teisingai atmetė bet kokį aptariamą priemonių ir jų naudos gavėjų konkrečios objektyvios situacijos ryšį.
- 129 Šiuo atveju reikia dvi priemones išnagrinėti atskirai.
- 130 Pirma, kaip teisingai teigia Komisija skundžiamojo sprendimo 27 konstatuojamoje dalyje, DL 269/2003 11 straipsnyje numatytos mokesčių lengvatos buvo suteiktos atsižvelgiant į traukimą biržos sąrašus, jos taikomos naudos gavėjų būsimam pelnui, kuris nesusijęs nei su faktu, kad naudos gavėjai buvo registruoti biržos sąrašuose, nei su patirtomis kotiravimo išlaidomis, nei su kitais tariamais sunkumais dėl šios konkrečios situacijos. Be to, atsižvelgiant į trumpą taikymo trukmę, pagalbos schema nepateisinama ir specialiais tikslais, t. y. skatinti komercinį kotiravimą, nes *de facto* ji netaikoma daugeliui potencialių naudos gavėjų.
- 131 Be to, Italijos Respublika nenustatė jokio kotiruojamų bendrovių charakteristikų, konkrečiai kalbant, tariamų sunkumų, susijusių su registracija biržos sąrašuose, kalbant apie patekimą kapitalo rinkai ir administracines išlaidas, ir šių priemonių ryšio.
- 132 Todėl net manant, kad kotiruojamos bendrovės gali turėti skirtingas charakteristikas nei nekotiruojamos bendrovės, kiek tai susiję su patekimu kapitalo rinkai ir administracinėmis išlaidomis, reikia daryti išvadą, kad DL 269/2003 11 straipsnyje numatytos mokesčių lengvatos neturi jokio ryšio su šiomis charakteristikomis.
- 133 Pirma, kaip teisingai teigia Komisija skundžiamo sprendimo 28 konstatuojamoje dalyje, DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalyje numatytas atskaitymas iš apmokestinamųjų pajamų, kuris papildo normalią išlaidų atskaitymą, pats yra išskirtinė pagalba. Tačiau net manant, kad ji gali būti laikoma pateisinama specialiu pagalbos schemas tikslu skatinti komercinį kotiravimą, išlieka faktas, kaip teisingai teigia Komisija, kad dėl trumpo taikymo trukmės ji prieštarauja šiam tikslui, nes netaikoma daugeliui potencialių naudos gavėjų.
- 134 Be to, priešingai nei teigia Italijos Respublika, skundžiamame sprendime nėra prieštaravimo, susijusio su tuo, kad Komisija būtų visiškai atmetusi galimybę DL 269/2003 11 straipsnyje numatytą fiskalinį skatinimą pateisinti sistemos pobūdžiu ir struktūra (skundžiamo sprendimo 27 konstatuojamoji dalis), bet pripažįstant DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte numatytą fiskalinį skatinimą (skundžiamo sprendimo 28 konstatuojamoji dalis).
- 135 Šiuo klausimu teisinga, kad Komisija, kiek tai susiję su pirmąja priemone, atmetė bet kokią galimybę pateisinti, nes ši priemonė nesusijusi su jokia specialia situacija, būdinga tik kotiruojamoms bendrovėms, o kalbant apie antrą priemonę, atmetė šiuo atveju bet kokį pateisinimą, pažymėdama, kad ši priemonė gali būti potencialiai pateisinama, nes ji susijusi su kotiravimo išlaidomis.
- 136 Todėl reikia daryti išvadą, kad Komisija nepažeidė EB 87 straipsnio 1 dalies, tvirtindama, jog aptariamoms priemonėms palaiko „tam tikras komercinės ar tam tikrą prekių gamybą“ ir kad nesant tiesioginio ryšio tarp šių priemonių ir pagalbos schemas tikslų pastaroji nesuderinama su Italijos mokesčių sistemos pobūdžiu ir struktūra.

137 Šiai išvadai neturėtų pakenkti Italijos Respublikos tvirtinimas dėl tariamo aptariamų priemonių ir ankstesnių analogiškų priemonių, t. y. *Super DIT*, ryšio.

138 Šiuo klausimu Italijos Respublika nenustatė, kad egzistuoja toks ryšys.

139 Pirmiausia reikia priminti, kad tarp dviejų schemų tų yra trūkis, t. y. *Super DIT* buvo panaikinta 2001 m., bet laikinai ji dar buvo taikoma bendrovėms, kurios iki 2001 m. birželio 30 d. vykdė kapitalo didinimo operacijas, o aptariamoms priemonėms buvo nustatytos 2003 m. spalio mėnesį.

140 Be to, dviejų schemų taikymo sritis yra skirtinga. *Super DIT* numato mokesčio tarifo sumažinimą, taikomą tik bendrovei, kuri akcijos kotiruojamos reguliuojamoje rinkoje trejus mokestinius laikotarpius nuo pirmojo kotiravimo, prastą pajamą iš investicinio kapitalo prieaugio atžvilgiu. Kaip pabrėžia Komisija, *Super DIT* buvo numatyta sumažinti sunkumus, susijusius su naujo kapitalo našą rizika vykdant kotiravimo operacijas, kurių mokestinis vertinimas yra mažiau palankus, palyginti su finansavimu skolinantis. O aptariamomis priemonėmis numatoma, pirma, mokesčio tarifo sumažinimas, taikomas visoms pajamoms, ir, antra, kotiravimo išlaidų atskaitymas, papildantis prastą atskaitymą.

141 Bet kuriuo atveju net manant, kad viena paskui kitą einančių priemonių suderinamos su tų stinumo ir papildymo logika, vien šio aspekto nepakanka parodyti, kad aptariamoms priemonėms suderinamos su sistemos pobūdžiu ir struktūra, nes, kaip konstatuota šio sprendimo 76 punkte, Komisija nepareiškė nuomonės dėl galimo valstybės pagalbos *Super DIT* pobūdžio.

142 Galiausiai, kalbant apie Italijos Respublikos argumentą, iš esmės susijusį su diferencijuoto požiūrio rezidentus ir ne rezidentus suderinamumą su vidaus mokesčių sistema, reikia priminti, kad šiuo atveju aptariamų priemonių poveikis neišplaukia iš pačios apmokestinamosios vertės apibrėžties ir diferencijuotos apmokestinimo tvarkos, kuri suderinamumą pabrėžė Italijos Respublika. Šis poveikis matyti, kaip teisingai teigė Komisija, iš sprendimo susieti aptariamą pelną su apmokestinamąja verte, o šis sprendimas nesusijęs su mokesčių sistemos logika. Kitaip tariant, pranašumas, taikomas apmokestinamajai vertei, nesusijusiai su kotiravimu, numato iš principo kotiravimo reguliuojamoje rinkoje skatinimą. Todėl kadangi pranašumas kyla iš traukimo biržos srašus, praktikoje pagalbos schema suteikia skirtingą pranašumą, atsižvelgiant tai, ar naudos gavėjas pirmiausia steigtas Italijoje, ar kitur.

143 Iš to, kas minėta, matyti, kad reikia atmesti trejų pagrindų, kiek jis susijęs su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

Dėl aptariamų priemonių tų takos prekybai tarp valstybių narių ir konkurencijai

Šalių argumentai

144 Ketvirtajame pagrinde Italijos Respublika abejoja Komisijos analize, kiek tai susiję su dviem slygomis, susijusiomis su poveikiu konkurencijai ir prekybai tarp valstybių narių.

145 Italijos Respublikos teigimu, pagal apibrėžtą poveikis konkurencijai yra egzistuojančių konkurencinų pusiausvyros pakeitimas, t. y. poveikis, kuris gali būti vertintas tik per tam tikrą laikotarpį. Komisija nepabrėžė motyvų, dėl kurių skundžiamos priemonės, nepaisant jų neilgos trukmės ir mažos apimtys, turėjo potencialą visam laikui pakeisti konkurenciną pusiausvyrą. Šiuo klausimu Italijos Respublika nurodo teismų praktiką, pagal kurią slygiškai nedidelės apimtys pagalba gali turėti tų takos prekybai, „jei sektoriui, kur veikia monės, kurioms taikoma pagalba, būdinga didelė konkurencija“, tam, kad padarytų išvadą, jog Komisija turėjo atlikti sektorių,

kuriuose gal?jo veikti skirtingi aptariam? priemoni? naudos gav?jai, ir šiuose sektoriuose egzistuojan?ios konkurencin?s situacijos analiz? ar bent apžvalg?, o tuo šiuo atveju visiškai nebuvo padaryta.

146 Nors buvo reikalaujama, kad Komisija atlikt? ekonomin? analiz?, ji pateik? bedrus teiginius, nedarydama skirtumo tarp Bendrijos sektori? ir vien nacionalinio intereso sektori?, nepaisant to, kad žinojo, jog naudos gav?jai gal?jo veikti pastaruosiuose.

147 Be to, Komisija ne?rod?, kad aptariamoms priemon?s yra veiklos pagalba. Atvirkš?iai, Italijos Respublikos teigimu, šios priemon?s, skirtos sustiprinti bendrovi? kapital?, po j? ?traukimo ? biržos s?rašus. Kadangi priemon?s buvo strukt?rin?s, o ne kasdienio valdymo pagalba, j? tariam? ?tak? konkurencijai tur?jo tinkamai išnagrin?ti Komisija.

148 Kiek tai susij?, konkre?iai kalbant, su konkurencijos iškraipymu, Italijos Respublika teigia, kad, kalbant apie pagalbos schemas, ? kuri? atsižvelgta skundžiamame sprendime, naudos gav?jus, t. y. didžiausius rinkos ?kio subjektus, mokestinis pranašumas, kuris per trejus sumažinto tarifo taikymo metus gali sudaryti bendr? 11,7 milijon? eur? sum?, savaime negali daryti esmin?s ?takos j? konkurencinei papad??iai, palyginti su ši? ?moni? apyvarta, nebent b?t? atliktas detalesnis tyrimas, o tuo šiuo atveju nebuvo padaryta.

149 Galiausiai, kadangi tarifo sumažinimu buvo ketinama suvienodinti bendroves, kurios nor?jo tapti kotiruojamos ir patyr? dideli? išlaid?, bei nekotiruojamas bendroves, šis sumažinimas nesuteik? pranašumo kotiruojamoms bendrov?ms ir niekaip neiškreip? konkurencijos.

150 Komisija gin?ija Italijos Respublikos argumentus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

151 EB 87 straipsnio 1 dalyje draudžiama pagalba, kuri daro ?tak? valstybi? nari? tarpusavio prekybai ir iškraipo konkurencij? arba gali j? iškraipyti.

152 Vertindama šias dvi s?lygas Komisija neprivalo nustatyti, kad pagalba tur?jo realios ?takos valstybi? nari? tarpusavio prekybai ir kad ji iš tikr?j? iškreip? konkurencij?, o tik turi išsiaiškinti, ar ši pagalba gali daryti poveik? tokiai prekybai ir iškreipti konkurencij? (žr. šio sprendimo 69 punkte min?to 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Italija prieš Komisij?* 111 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?).

153 Konkre?iai kalbant, jei valstyb?s nar?s suteikta pagalba sustiprina vienos ?mon?s pad?t?, palyginti su kit? ?moni? konkuren?i? pad?timi prekyboje tarp valtybi? nari?, turi b?ti laikoma, kad pastarosioms pagalba padar? ?tak?. Neb?tina, kad pa?ios ?mon?s naudos gav?jos dalyvaut? prekyboje tarp valstybi? nari?. Iš ties?, jei valstyb? nar? suteikia pagalb? ?monei, vidaus veikla gali b?ti išlaikyta tokia pati arba padidinta, su pasekme, kad kitose valstyb?se nar?se ?steigt? ?moni? galimyb?s prasiskverbti ? šios valstyb?s rink? sumaž?ja. Be to, ?mon?s, kuri iki tol nedalyvavo prekyboje tarp valstybi? nari?, sustiprinimas, gali j? pastatyti ? pad?t?, leidžian?i? ?siskverbti ? kitos valstyb?s nar?s rink? (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 69 punkte min?to 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Italija prieš Komisij?* 115 ir 117 punktus ir jame nurodyt? teism? praktik?).

154 Net s?lygiškai nedidel?s svarbos pagalba gali paveikti prekyb? tarp valstybi? nari?, jei sektoriams, kuriuose veikia ?mon?s naudos gav?jos, b?dinga gyva konkurencija (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Vlaams Gewest prieš Komsij?*, T?214/95, Rink. p. II?717, 49 punkt?).

155 Be to, pagal nusistovėjusi teismų praktiką, jei valdžios institucija suteikia pranašumą monei, veikiančiai sektoriuje, kuriam būdinga intensyvi konkurencija, egzistuoja konkurencijos iškreipimas arba rizika, kad ji bus iškreipta. Jei pranašumas yra mažesnis, konkurencija iškreipiama mažiau, bet vis dėlto iškreipiama. Tačiau EB 87 straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas taikomas visai pagalbai, kuri iškreipia ar grasina iškreipti konkurenciją, nepaisant apimties, tiek, kiek ji veikia prekybą tarp valstybių narių (šio sprendimo 154 punkte minėto sprendimo *Vlaams Gewest prieš Komisiją* 46 punktas).

156 Iš skundžiamo sprendimo 34–36 konstatuojamąjį dalyį pagal minėtą teismų praktiką Komisija nagrinėjo, ar aptariamoms priemonėms gali iškreipti konkurenciją ir paveikti prekybą tarp valstybių narių. Jos teigimu, aptariamoms priemonėms pagerina bendrovė naudą gavėjams, kurios gali veikti tarptautiniame rinkoje ir rinkoje, kuriai būdinga intensyvi konkurencija, konkurencinų padėčių ir finansines galimybes, o tai, be kita ko, gali būti palanku Italijos naudą gavėjams, veikiantiems rinkoje, kurioje vyksta prekyba tarp valstybių narių. Komisija taip pat pabrėžia, kad bendrovės naudą gavėjams priklauso skirtingiems sektoriams, atviriems tarptautinei konkurencijai, nuo gamybos iki viešųjų paslaugų sektorių, ir kad mokesčio lengvatų nauda yra didelė, gali siekti iki 11,7 milijonų eurų kiekvienam naudą gavėjui per trejus pagalbos schemos taikymo metus.

157 Tačiau, priešingai nei teigia Italijos Respublika, Komisija neturėjo parodyti „nuolatinės“ grėsmės konkurencijai nei atlikti detalesnio aptariamų primonių esminio poveikio tyrimo konkurencinei naudą gavėjams padėčiai ir dar palyginti su ja apyvarta. Teismų praktika iš tiesų nereikalauja, kad konkurencijos iškreipimas ar grėsmė, kad ji bus iškreipta, ir poveikis prekybai tarp valstybių narių būtų dideli ar esminiai (šio sprendimo 120 punkte minėto sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* 78 punktas). Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 155 ir 156 punktuose, Italijos Respublikos nurodytos aplinkybės, susijusios su nedidele pagalbos svarba, šioje byloje nėra svarbios, nes žmonių naudą gavėjams veikia konkurencijai atviruose sektoriuose.

158 Be to, kaip jau nurodyta šio sprendimo 87 punkte, kalbant apie pagalbą, apie kurią Komisijai nėra pranešta, sprendimas, kuriuo konstatuojamas šios pagalbos nesuderinamumas su bendrąja rinka, neprivalo būti pagrįstas šios pagalbos realaus poveikio konkurencijai ar prekybai tarp valstybių narių rodymu.

159 Be to, priešingai nei teigia Italijos Respublika, faktas, kad kai kurios žmonių naudą gavėjams gali veikti rinkoje, susijusioje tik su nacionaliniu interesu, nenustato Komisijai pareigos atlikti išsamią analizę.

160 Vis tiek, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 69 punkte, pagalbos schemos atveju Komisija gali apsiriboti bendrąjos charakteristikų nagrinėjimu, nenagrinėdama kiekvieno konkretaus taikymo atvejo, kad patikrintų, ar schema apima pagalbos sudėtinės dalis. Aplinkybės, kad prireikus ji taikoma taip pat ir naudą gavėjams, kurie veikia tik nacionaliniame interese rinkoje, neleidžia suabejoti šia išvada, kurios pakanka taikyti EB 87 straipsnio 1 dalį pagalbos schemai (šiuo klausimu pagal analogiją žr. šio sprendimo 69 punkte minėto 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 91 ir 92 punktus ir jame nurodytą teismų praktiką).

161 Kalbant apie Italijos Respublikos argumentus, susijusius su tuo, kad mokesčio tarifo sumažinimu buvo siekiama iš esmės neutralizuoti neigiamas pasekmes, kurias žmonių naudą gavėjams patiria dėl kotiravimo, svarbu priminti, kad faktas, jog aptariamoms valstybinėms priemonėms numato kompensuoti papildomas išlaidas, kurias žmonių naudą gavėjams patyrė po traukimo į biržos sąrašuos, neleidžia išvengti kvalifikacijos kaip valstybės pagalbos EB 87 straipsnio prasme (šiuo klausimu žr. 1999 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-251/97, Rink. p. I-6639, 47 punktą).

162 Galiausiai, kiek tai susiję su skirtumu, kurį Italijos Respublika stengiasi padaryti tarp veiklos pagalbos ir struktūrinės pagalbos, reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 152–155 punktuose minėtą teismų praktiką, jis nėra svarbus nagrinėjant šį pagrindą. Iš tiesų bet koks pagalbos suteikimas žmonei, kuri vykdo veiklą Bendrijos rinkoje, gali iškreipti konkurenciją ir paveikti prekybą tarp valstybių narių (šio sprendimo 120 punkte minėto sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* 72 punktas).

163 Todėl ketvirtąjį pagrindą taip pat reikia atmesti kaip nepagrįstą, kiek jis susijęs su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

Dėl aptariamų priemonių kvalifikavimo kaip veiklos pagalbos ir jų nesuderinamumo su bendrąja rinka

Šalių argumentai

164 Italijos Respublika ginėja Komisijos vertinimą, kad pagalbos schema nesuderinama su bendrąja rinka.

165 Pirmiausia ji tvirtina, kad net teigiant, jog aptariamoms priemonėms yra veiklos pagalba, tai nekliaudžia joms taikyti EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Šiuo klausimu Italijos Respublika taip pat nurodo 1999 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimą 2000/410/EB, susijusį su pagalbos schema, kurią Prancūzija ketina įgyvendinti Prancūzijos uostų sektoriuje (OL L 155, 2000, p. 52), kur Komisija sutiko su veiklos pagalbos teisėtumu, remiantis keliomis aplinkybėmis, kaip antai ribotas pagalbos ekonominis poveikis, aplinkybės, kad naudos gavėjai buvo mažos ir vidutinės įmonės, ir nebuvo trečiųjų suinteresuotųjų asmenų prieštaravimų, o tai taikoma ir šiuo atveju. Komisija taip pat turėjo sutikti su aptariama pagalbos schema ar bent jau specialiai motyvuoti savo išvadą dėl pagalbos schemos nesuderinamumo su bendrąja rinka, kuri neturėjo būti pagrįsta pagalbos schemos kvalifikavimu kaip veiklos pagalbos.

166 Antra, Italijos Respublika teigia, kad aptariamoms priemonėms bet kuriuo atveju yra investicijų pagalba, nes kotiravimas biržoje susijęs su išlaidomis, būdingomis bendrovės naudos gavėjos turtiniam ir struktūriniam sustiprinimui, todėl ilgalaikėmis išlaidomis, t. y. investicijomis.

167 Trečia, Italijos Respublika mano, kad aptariamų priemonių tikslas, t. y. padidinti ir skatinti kotiravimą biržoje, yra specialus ekonominės politikos tikslas, kuriam gali būti taikomas EB 87 straipsnio 3 dalies c punktas.

168 Komisija ginėja Italijos Respublikos argumentus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

169 Primintina, kad taikydama EB 87 straipsnio 3 dalį Komisija turi didelę diskreciją, apimančią sudėtingus ekonominius ir socialinius vertinimus, kurie turi būti atliekami atsižvelgiant į Bendrijos kontekstą. Šiai diskrecijai taikoma teisminė kontrolė, skirta tik įvertinti, ar laikomasi procedūrinis ir motyvavimo taisyklių, patikrinti nurodytą faktinių aplinkybių tikslumą bei nustatyti, ar yra teisės klaida, akivaizdi faktinių aplinkybių vertinimo klaida bei piktnaudžiavimas galiojimo (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 83 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

170 Be to, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad tik atsižvelgiant į EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą turi būti vertinamas Komisijos sprendimo, konstatuojančio, kad nauja valstybės pagalba neatitinka šios nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sąlygų, teisėtumas, o ne paisant ankstesnės Komisijos praktikos, darant prielaidą, kad ji nusistovėjusi (šiuo klausimu žr. 2003 m.

rugs?jo 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Freistaat Sachsen ir kt. prieš Komisij?*, C?57/00 P ir C?61/00 P, Rink. p. I?9975, 52 ir 53 punktus ir 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisij?*, T?171/02, Rink. p. II?2123, 177 punkt?).

171 Šiuo atveju Komisija skundžiamo sprendimo 45 konstatuojamoje dalyje padar? išvad?, kad aptariamoms priemon?s kvalifikuojamos kaip veiklos pagalba ir joms netaikoma EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta nukrypti leidžianti nuostata, susijusi su tam tikros veiklos ar tam tikr? region? vystymu, tod?l nesuderinamos su bendr?ja rinka, pabr?ždama, kad „fiskalin? parama [mokestinis pranašumas] pagal tvark? [schem?] n?ra sietina su tam tikru investavimu ? darbo vietas ar speciali? projekt? k?rimu“.

172 To?iau toks konstatavimas netur?t? b?ti traktuojamas taip, kad jame padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Iš ties? aptariamoms priemon?s skirtos ne vystyti veickl? ar ekonomin? region?, o papras?iausiai sumažinti normaliai atitinkam? ?moni? vykdan? j? ekonomin? veickl? patiriamas išlaidas.

173 Pirmiausia, kalbant apie galimyb?, kad pagalbos schema, net kaip veiklos pagalba, gali, kaip teigia Italijos Respublika, b?ti laikoma suderinama su bendr?ja rinka, reikia priminti, kad iš principo veiklos pagalbai netaikoma EB 87 straipsnio 3 dalis, nes ši pagalba sektoriuose, kuriuose ji teikiama, iškreipia konkurencijos s?lygas, ta?iau d?l savo pob?džio negali pasiekti min?tose leidžian?iose nukrypti nuostatose nustatyt? tiksl? (žr. 1995 m. birželio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Siemens prieš Komisij?*, T?459/93, Rink. p. II?1675, 48 punkt? ir jame nurodyt? teism? praktik?).

174 Ši pagalba gali b?ti laikoma suderinama su bendr?ja rinka tik išimtiniais atvejais. Ta?iau, kaip matyti iš bylos medžiagos ir skundžiamo sprendimo, tokio išimtinio atvejo n?ra šioje byloje ir taip neteigia Italijos institucijos, kurios turi pateikti informacij?, leidžian?i? Komisijai patikrinti, ar prašomos nukrypti leidžian?ios nuostatos s?lygos ?vykdytos (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 170 punkte min?to sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisij?* 129 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?). Šia išvada neturi leisti suabejoti ankstesn? Komisijos sprendim? pri?mimo praktika, darant prielaid?, kad ji nusistov?jusi, kaip matyti iš šio sprendimo 170 punkto.

175 Paskui, kalbant apie tariam? aptariam? priemoni? pob?d? kaip investicij? pagalb?, teisinga, kad, kaip min?ta šio sprendimo 171 punkte, Komisija atmet? š? kvalifikavim?, atsižvelgusi ? fakt?, kad suteiktas mokestinis pranašumas nesusij?s su specialiomis investicijomis, darbo viet? k?rimu ar konkre?iais projektais. Tod?l reikia konstatuoti, kad Italijos Respublika nepateik? joki? duomen?, pagrindžian?i? jos teiginius d?l šios kvalifikacijos.

176 Galiausiai, kalbant apie fakt?, kad priemon?s turi b?ti pateisinamos kaip priemon?s, kuriomis siekiama padidinti ir skatinti kotiravim? biržoje, reikia atskirti vertinim?, susijus? su mokes?io sumažinimu, numatytu DL 269/2003 11 straipsnyje, nuo vertinimo, susijusio su kotiravimo išlaid? atskaitymu iš apmokestinam?j? pajam?, kuris papildo ?prast? t? pa?i? išlaid? atskaitym?, numatyt? DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte.

177 Kadangi mokes?io sumažinimas susij?s su bendromis naudos gav?jo pajamomis, jis n?ra tiesiogiai susij?s su kotiravimo išlaidomis ar kitais tariamais sunkumais d?l kotiravimo. Tod?l jis jokiu b?du negali b?ti kvalifikuojamas kaip priemon?, skirta skatinti kotiravim? biržoje. Tad Komisija nepadar? aiškios vertinimo klaidos šiuo klausimu.

178 Ta?iau atskaitymas iš apmokestinam?j? pajam?, numatytas DL 269/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte, kiek jis susij?s su kotiravimui b?dingomis išlaidomis, iš esm?s gal?t? b?ti laikomas skirtu skatinti kotiravim? biržoje. Tod?l reikia išnagrinti, ar Komisija padar? akivaizdži?

vertinimo klaid? teigdama, kad šia priemone nesiekama tikslo, kuris gali b?ti numatytas EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte.

179 Šiuo klausimu reikia priminti, kad taikant EB 87 straipsnio 3 dal? Komisija turi didel? diskrecij?, kurios taikymas apima kompleksin? ekonomin?s ir socialin?s sistemos vertinim?, atliekam? visoje Bendrijoje (žr. šio sprendimo 169 punkt?).

180 Taip pat reikia priminti, kad veiklos pagalba nelaikoma padedan?ia siekti EB 87 straipsnio 3 dalies tiksl? ir gali b?ti leidžiama tik išimtiniais atvejais, kaip pabr?žiama šio sprendimo 174 punkte.

181 Ta?iau šiuo atveju Komisija atmet? galimyb?, kad aptariamoms priemon?s gal?t? b?ti pateisinamos atsižvelgiant ? EB 87 straipsnio 3 dalies c punkt?, nes jos yra veiklos pagalba. Konkre?iai kalbant, Komisija pabr?ž?, kad „fiskalin? parama [mokestinis pranašumas] pagal tvark? <...> papras?iausiai sudaro galimyb? mažinti mokes?ius [išlaidas], kuriuos suinteresuotosios bendrov?s turi mok?ti [atitinkamos ?mon?s patiria] vykdydamos ekonomin? veikl?, ir suprantama kaip valstyb?s parama [veiklos pagalba], nesutampanti [nesuderinama] su bendr?ja rinka“ (skundžiamo sprendimo 45 konstatuojamoji dalis).

182 Iš ties?, priešingai nei teigia Italijos Respublika, pats kotiravimas bir?oje n?ra speciali investicija, nes tai n?ra išlaidos materialiam ar nematerialiam investavimui nei išlaidos naujam personalui samdyti, susijusios su naujomis investicijomis. Tai daugiau yra kompleksin? operacija, kuria kotiruojamos bendrov?s siekia finansini? tiksl?, susijusi? su tam tikr? kapitalo šaltini? gavimu.

183 Be to, vienintel?s aplinkyb?s, kad aptariamomis priemon?mis siekiama padidinti bir?oje kotiruojam? bendrovi? skai?i?, o tai, Italijos Respublikos teigimu, yra nacionalin?s ekonomin?s politikos tikslas, neturi pakakti, kad b?t? taikoma EB 87 straipsnio 3 dalies punkto nukrypti leidžianti nuostata. Iš ties?, kaip konstatavo Pirmosios instancijos teismas, aptariama pagalba netenkina dviej? s?lyg?, pagal kurias pagalba turi b?ti skirta palengvinti tam tikros veiklos ar tam tikr? ekonomini? region? vystym?, ir neturi neigiamai veikti prekybos s?lyg? taip, kad b?t? pažeistas bendrasis interesas.

184 Tad reikia daryti išvad?, kad Komisija nepadar? akivaizdžios vertinimo klaidos nuspr?sdama, jog aptariamoms priemon?s yra veiklos pagalba, nesuderinama su bendr?ja rinka ir neišplaukianti iš EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto numatytos nukrypti leidžian?ios nuostatos.

185 Tod?l reikia taip pat atmesti penkt?j? pagrind?, kiek jis susij?s su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu.

186 Atsižvelgiant ? min?tus svarstymus negalima pritarti jokiam Italijos Respublikos nurodytam pagrindui, tod?l reikia atmesti ieškin?.

D?l bylin?jimosi išlaid?

187 Pagal Proced?ros reglamento 87 straipsnio 2 dal? pralaim?jusiai šaliai nurodoma padengti bylin?jimosi išlaidas, jeigu laim?jusi šalis to reikalavo. Italijos Respublika pralaim?jo, tod?l turi padengti bylin?jimosi išlaidas pagal Komisijos reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (tre?ioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Italijos Respublika padengia bylinįjimosi išlaidas.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Paskelbta 2009 m. rugsėjo 4 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės

1. Aptariamoms nacionalinėms priemonėms
2. Administracinė procedūra ir skundžiamas sprendimas

Procesas ir šalies reikalavimai

Dėl teisės

1. Dėl rungimosi principo pažeidimo

Dėl pirmojo pagrindo iš esmės dėl rungimosi principo pažeidimo, kiek tai susiję su sprendimu pradėti formalią tyrimo procedūrą

Šalies argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Dėl trečiosios pagrindo dalies, susijusios su rungimosi principo pažeidimu

Šalies argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

2. Dėl nemotyvavimo

Šalies argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Dėl nemotyvavimo, susijusio su tuo, jog Komisija neatsižvelgė į Italijos teisės sistemoje egzistavusią priemonę, turinčią analogišką savybę kaip aptariama priemonė

D?I skundžiamo sprendimo nemotyvavimo, susijusio su aptariam? priemoni? selektyviu pob?džiu

D?I skundžiamo sprendimo nemotyvavimo, kiek tai susij? su aptariam? priemoni? ?taka konkurencijai ir prekybai tarp valstybi? nari?

D?I skundžiamo sprendimo nemotyvavimo, susijusio su aptariam? priemoni? nesuderinamumu su bendr?ja rinka

3. D?I EB 87 straipsnio pažeidimo

D?I naujai biržoje kotiruojamoms bendrov?ms suteikto selektyvaus pranašumo

Šali? argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

– D?I a priori selektyvaus aptariam? priemoni? pob?džio

– D?I aptariam? priemoni? pateisinimo Italijos mokes?i? sistemos bob?džiu ir strukt?ra

D?I aptariam? priemoni? ?takos prekybai tarp valstybi? nari? ir konkurencijai

Šali? argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

D?I aptariam? priemoni? kvalifikavimo kaip veiklos pagalbos ir j? nesuderinamumo su bendr?ja rinka

Šali? argumentai

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

D?I bylin?jimosi išlaid?

* Proceso kalba: ital?.